

PEREGRINATIO IN CORDE ECCLESIAE
28. 6. – 6. 7. 2017

PAROECIA SANCTI BENEDICTI
PUSTIMER (CZ)

POUTNÍ VADEMECUM

PEREGRINATIO IN CORDE ECCLESIAE

28. června - 6. července 2011

ÚTERÝ, 28. ČERVNA

navečer odjezd z Pustiměře.

STŘEDA, 29. ČERVNA

**Firenze: 9.00: eucharistie v Baptistériu,
11.00: výstup na Brunelleschiho kopuli,
13.00: oběd u Ponte Vecchio,
15.00: bazilika Santa Croce – liturgie**

a depositio svíce u sarkofágu **Michelangela Buonarrotiho**, noční Řím, nocleh.

ČTVRTEK, 30. ČERVNA

8.00: eucharistie u hrobu sv. Petra: předseda Giovanni kardinál Coppa, depositio svíce u sarkofágu kardinála Berana a bl. Jana Pavla II., návštěva soukromé papežské kaple v Apoštolském paláci – Cappella Paolina, výstup na kopuli sv. Petra, 15.45: liturgie v kapli Salus Populi Romani baziliky Santa Maria Maggiore, 17.30: modlitba e depositio svíce u hrobu sv. Cyrila v bazilice sv. Klementa, 19.00: večeře k poctě Jeho Eminence u Kolosea a Římských fór, noční Řím, nocleh.

PÁTEK, 1. ČERVENCE

Nettuno – 10.00: eucharistie v kryptě baziliky sv. Marie Goretti, den u moře, Castel Gandolfo, Frascati, noční Řím, nocleh s polopenzí.

SOBOTA, 2. ČERVENCE

Greccio - 10.00: eucharistie, provázená pouť,

15.00: Cascata delle Marmore, provázená prohlídka největších evropských vodopádů,

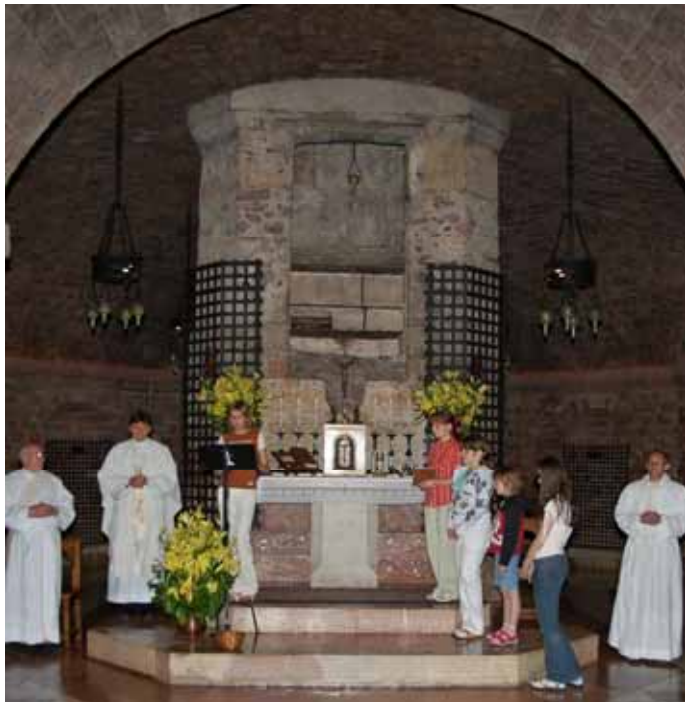
**Cascia - ubytování,
Roccaporena – pouť do rodiště sv. Rity,
20.00: eucharistie v kapli na útesu,
nocleh s polopenzí.**

NEDELE, 3. ČERVENCE

**9.00: Cascia –
eucharistie v bazilice
sv. Rity;
pouť ve šlépějích
světice nemožného.
Odpoledne
odjezd do Assisi.
19.00: nešpory,
20.00: eucharistie
u sv. Damiána.
22.30: kompletář
v Porziuncole,
nocleh s polopenzí.**

PONDĚLÍ, 4. ČERVENCE

9.00 - eucharistie u hrobu sv. Františka,

provázená pouť ve šlépějích světce
(11.00: San Damiano, 15.00: Eremo delle
Carceri) a sv. Kláry (800. výročí narození
sv. Anežky České), nocleh s polopenzí.

ÚTERÝ, 5. ČERVENCE

7.30: eucharistie v Porziuncole.

Odjezd do **Ravenny** – 12.00: provázená
prohlídka světové metropole mozaikového
umění, 15.00: eucharistie v **ravennském**

dómu: slavnost sv. Cyrila a Metoděje,
odjezd k Lago di Garda,

20.00: slavnostní večere, nocleh se snídaní.

STŘEDA, 6. ČERVENCE

8.00: Eucharistie ve svatyni
Madonna del Frassino, návrat do vlasti.

BOARDING – úterý, 28. června 2011

- 1) **BRNO:** - boarding: **autobusové nádraží u hotelu Grand – odjezd 14.00h!!!**
(bus *NEOPLAN STARLINER V.I.P CLASS.*, společnosti *VENTO /obr./ bude přistaven na nástupišti ve 13.45h*)
- 2) **PUSTIMĚŘ:** - boarding **u fary v Pustiměři po mši svaté – odjezd 16.00h!!!**

EUCHARISTIE V CHRÁMU SV. BENEDIKTA V PUSTIMĚŘI: 15.00H.

MÍSTO BOARDINGU NUTNO NAHLÁSIT NEJPOZDĚJI DO 12. 6. 2011!!!
(při informačním setkání, mailem, telefonicky nebo SMS)

ZPÁTEČNÍ CESTA – středa, 6. července 2011

Zastávky na zpáteční cestě: **Uherský Brod !!!, Pustiměř, Vyškov a Brno.**

PŘEHLED UBYTOVÁNÍ A STRAVOVÁNÍ

TRASA	PENZE
<u>STŘEDA, 29. ČERVNA</u> Pustiměř (28.6.) – Firenze – Roma	FIRENZE: oběd ROMA: ubytování s polopenzí (večeře)
<u>ČTVRTEK, 30. ČERVNA</u> Roma	ROMA: ubytování s polopenzí (snídaně, oběd) + večeře k počtě Jeho Eminence
<u>PÁTEK, 1. ČERVENCE</u> Roma, Nettuno, Roma	ROMA: ubytování s polopenzí (snídaně, večeře)
<u>SOBOTA, 2. ČERVENCE</u> Roma – Greccio – Cascia	ROMA: snídaně CASCIA: ubytování s polopenzí (večeře)
<u>NEDĚLE, 3. ČERVENCE</u> Cascia – Assisi	CASCIA: snídaně ASSISI: ubytování s polopenzí (večeře)
<u>PONDĚLÍ, 4. ČERVENCE</u> Assisi	ASSISI: ubytování s polopenzí (snídaně, večeře)
<u>ÚTERÝ, 5. ČERVENCE</u> Assisi – Ravenna – Peschiera del Garda	ASSISI: snídaně PESCHIERA: nocleh se snídaní + večeře u Lago di Garda
<u>STŘEDA, 6. ČERVENCE</u> Peschiera - Uherský Brod – Pustiměř – Brno	PESCHIERA (snídaně)

ZASEDACÍ POŘÁDEK – NEOPLAN STARLINER L V.I.P.

59	58	57	56	55
Marek PŘIKRYL	Barbora PŘIKRYLOVÁ	Barbora GAZDÍKOVÁ	Šárka KUBALOVÁ	Tomáš BENÍČEK
54	53		52	51
Dagmar PŘIKRYLOVÁ	Jan PŘIKRYL		Milan KOLENIČ	Marie KOLENIČOVÁ
50	49		48	47
Monika MIKULINCOVÁ	Ing. Marie KOUTNÁ		Mgr. Hana SUMCOVÁ	Ing. Jaroslav SUMEC
46	45		44	43
Markéta KALINOVÁ	Jaroslava KALINOVÁ		Tereza MAKYČOVÁ	Libuše MARTINKOVÁ
42	41		40	39
Marie PULTEROVÁ	Zdeňka MIČANOVÁ		Věra MATELOVÁ	MUDr. Milada HURTÍKOVÁ
38	37		36	35
Jindřiška ŠAROCHOVÁ	Marie MENŠÍKOVÁ		Marie SYNKOVÁ	Ing. Blanka FRÝDKOVÁ
34	33		32	31
Anna TURČEKOVÁ	Jarmila STUDENÍKOVÁ		Michal STUDENÍK	Josef ADAMEC
VCHOD			30	30
			Zdeněk ŠEVČÍK	Ilona ŠEVČÍKOVÁ
28	27		26	25
Petra MANDÍKOVÁ	Františka MANDÍKOVÁ		Martin ZÁLEŠÁK	Alena ZÁLEŠÁKOVÁ
24	23		22	21
Wilma WALDSBERGEROVÁ	Katrin WALDSBERGEROVÁ		Františka MARÁKOVÁ	Anna SMUTNÍKOVÁ
20	19		18	17
Marie KUDRMANNOVÁ	Jiří KUDRMANN		František POHLODEK	Josefa ŠEVČÍKOVÁ
16	15		14	13
Martin NAVLÁČIL	Jaroslava NAVLÁČILOVÁ		Marie PUČANOVÁ	Anna TOMÁNKOVÁ
12	11		10	9
Marie BENÍČKOVÁ	MUDr. Jitka GAZDÍKOVÁ		Jana HOLÁSKOVÁ	Anna VYSTRČILOVÁ
8	7		6	5
Zuzana JANSKÁ	PharmDr. Alena VOLDŘICHOVÁ		Marie VELECKÁ	Milan VELECKÝ
4	3		2	1
Mgr. František BENÍČEK	Dr. Josef BENÍČEK		Františka BENÍČKOVÁ	Dagmar CHYŤOVÁ, DiS.
	řidič			řidič
VCHOD				

PEREGRINATIO IN CORDE ECCLESIAE

PAROCCHIA S. BENEDETTO DI PUSTIMER; 683 21 PUSTIMER 84, REPUBBLICA CECA

RESPONSABILE: DR. JOSEF BENICEK, tel: +420.723.593.106; www.pustimer-farnost.cz, e-mail: josef.benicek@seznam.cz

SISTEMAZIONE – ROMA: 29. 6. - 2. 7. 2011

n. camera	nome
8	Beníček Josef, Dr.

DOPPIE

n. camera	nomi	n. camera	nomi
1	autista	15	Menšíková Marie
	autista		Šárochová Jindřiška
2	Navláčilová Jaroslava	16	Zálešák Martin
	Navláčil Martin		Zálešáková Alena
6	František Pohlodek	17	Waldsbergerová Vilma
	Josefa Ševčíková		Waldsbergerová Katrin
9	Zdeněk Ševčík	18	Synková Marie
	Ilona Ševčíková		Frýdková Blanka, Ing.
13	Petra Mandíková	20	Mičanová Zdeňka
	Františka Mandíková		Pulterová Marie
14	Velecký Milan	24	Janská Zuzana
	Velecká Marie		Voldřichová Alena, PharmDr.

TRIPLE

n. camera	nomi	n. camera	nomi
3	Beníček František, Mgr.	12	Františka Maráková
	Beníčková Františka		Anna Smutníková
	Beníček Tomáš		
4	Studeník Michal	19	Makyčová Tereza
	Studeníková Jarmila		Martinková Libuše
	Turčeková Anna		Hurtíková Milada, MUDr.
5	Gazdíková Barbora	23	Kudrmann Jiří
	Gazdíková Jitka, MUDr.		Kudrmannová Marie
	Šárka Kubalová		Adamec Josef
10	Jaroslava Kalinová	31	Tománková Anna
	Markéta Kalinová		Pučanová Marie
	Monika Mikulincová		Matelová Věra
11	Marie Beníčková	36	Dagmar Chyťová, DiS.
	Jana Holásková		Marie Koutná, Ing.
	Anna Vystrčilová		

QUADRUPLE

n. camera	nomi	n. camera	nomi
32	Kolenič Milan	34	Přikryl Jan
	Koleníčová Marie		Přikrylová Dagmar
	Sumec Jaroslav, Ing.		Přikryl Marek
	Sumcová Hana, Mgr.		Přikrylová Barbora

PEREGRINATIO IN CORDE ECCLESIAE

PAROCCHIA S. BENEDETTO DI PUSTIMER; 683 21 PUSTIMER 84, REPUBBLICA CECA

RESPONSABILE: DR. JOSEF BENICEK, tel: +420.723.593.106; www.pustimer-farnost.cz, e-mail: josef.benicek@seznam.cz

SISTEMAZIONE – CASCIA: 2. - 3. 7. 2011

SINGOLE

n. camera	nomi	n. camera	nomi
	Dr. Josef Beníček		Adamec Josef

DOPPIE

n. camera	nomi	n. camera	nomi
1	autista	2	Menšíková Marie
	autista		Šarochová Jindřiška
3	Navláčilová Jaroslava	4	Kolenič Milan
	Navláčil Martin		Koleničová Marie
5	Hurtíková Milada, MUDr.	6	Sumec Jaroslav, Ing.
	Matelová Věra		Sumcová Hana, Mgr.
7	Kudrmann Jiří	8	Waldsbergerová Vilma
	Kudrmannová Marie		Waldsbergerová Katrin
9	Pučanová Marie	10	Zálešák Martin
	Tománková Anna		Zálešáková Alena
11	Zdeněk Ševčík	12	Synková Marie
	Ilona Ševčíková		Frýdková Blanka, Ing.
13	Janská Zuzana	14	Petra Mandíková
	Voldřichová Alena, PharmDr.		Františka Mandíková
15	Františka Maráková	16	Mičanová Zdeňka
	Anna Smutníková		Pulterová Marie
17	Tereza Makyčová	18	Velecký Milan
	Libuše Martinková		Velecká Marie
19	Marie Beníčková	20	Michal Studeník
	Anna Turčková		Jarmila Studeníková
21	Jana Holásková	22	Marie Koutná, Ing.
	Anna Vystrčilová		Dagmar Chyťová, DiS.
23	František Pohlodek		
	Josefa Ševčíková		

TRIPLE

n. camera	nomi	n. camera	nomi
1	Beníček František, Mgr.	2	Jaroslava Kalinová
	Beníčková Františka		Markéta Kalinová
	Beníček Tomáš		Monika Mikulincová
3	Gazdíková Barbora	<u>QUADRUPLA</u>	Přikryl Jan
	Gazdíková Jitka, MUDr.		Přikrylová Dagmar
	Šárka Kubalová		Přikryl Marek
			Přikrylová Barbora

PEREGRINATIO IN CORDE ECCLESIAE

PAROCCHIA S. BENEDETTO DI PUSTIMER; 683 21 PUSTIMER 84, REPUBBLICA CECA

RESPONSABILE: DR. JOSEF BENICEK, tel: +420.723.593.106; www.pustimer-farnost.cz, e-mail: josef.benicek@seznam.cz

SISTEMAZIONE – ASSISI: 3. - 5. 7. 2011

SINGOLE

n. camera	nomi	n. camera	nomi
	Dr. Josef Beníček		Adamec Josef

DOPPIE

n. camera	nomi	n. camera	nomi
1	autista	2	Menšíková Marie
	autista		Šaročová Jindřiška
3	Navláčilová Jaroslava	4	Kolenič Milan
	Navláčil Martin		Koleničová Marie
5	Hurtíková Milada, MUDr.	6	Sumec Jaroslav, Ing.
	Matelová Věra		Sumcová Hana, Mgr.
7	Kudrmann Jiří	8	Waldsbergerová Vilma
	Kudrmannová Marie		Waldsbergerová Katrin
9	Pučanová Marie	10	Zálešák Martin
	Tománková Anna		Zálešáková Alena
11	Zdeněk Ševčík	12	Synková Marie
	Ilona Ševčíková		Frýdková Blanka, Ing.
13	Janská Zuzana	14	Petra Mandíková
	Voldřichová Alena, PharmDr.		Františka Mandíková
15	Františka Maráková	16	Mičanová Zdeňka
	Anna Smutníková		Pulterová Marie
17	Tereza Makyčová	18	Velecký Milan
	Libuše Martinková		Velecká Marie
19	Marie Beníčková	20	Michal Studeník
	Anna Turčková		Jarmila Studeníková
21	Jana Holásková	22	Marie Koutná, Ing.
	Anna Vystrčilová		Dagmar Chyťová, DiS.
23	František Pohlodek		
	Josefa Ševčíková		

TRIPLE

n. camera	nomi	n. camera	nomi
1	Beníček František, Mgr.	2	Jaroslava Kalinová
	Beníčková Františka		Markéta Kalinová
	Beníček Tomáš		Monika Mikulincová
3	Gazdíková Barbora	QUADRUPLA	Přikryl Jan
	Gazdíková Jitka, MUDr.		Přikrylová Dagmar
	Šárka Kubalová		Přikryl Marek
			Přikrylová Barbora

PEREGRINATIO IN CORDE ECCLESIAE

PAROCCHIA S. BENEDETTO DI PUSTIMER; 683 21 PUSTIMER 84, REPUBBLICA CECA

RESPONSABILE: DR. JOSEF BENICEK, tel: +420.723.593.106; www.pustimer-farnost.cz, e-mail: josef.benicek@seznam.cz

SISTEMAZIONE – Peschiera del Garda: 5. - 6. 7. 2011

SINGOLE:

n. camera	nome
105	Beníček Josef, Dr.
202	řidič
203	řidič
303	Janská Zuzana
304	Marie Koutná, Ing.
306	Tománková Anna
309	Adamec Josef

MULTIPLA:

n. camera	nome
300	Přikryl Jan
	Přikrylová Dagmar
	Přikryl Marek
	Přikrylová Barbora
	Kolenič Milan
	Koleničová Marie

DOPPIE

n. camera	nomi
204 M	Navláčilová Jaroslava
	Navláčil Martin
305	František Pohlodek
	Josefa Ševčíková
308	Petra Mandíková
	Františka Mandíková
312 M	Zálešák Martin
	Zálešáková Alena

n. camera	nomi
205 M	Velecký Milan
	Velecká Marie
307 M	Sumec Jaroslav, Ing.
	Sumcová Hana, Mgr.
310 M	Kudrmann Jiří
	Kudrmannová Marie
313 M	Zdeněk Ševčík
	Ilona Ševčíková

TRIPLE

n. camera	nomi
101 M+1	Beníček František, Mgr.
	Beníčková Františka
	Beníček Tomáš
103 M+1	Františka Maráková
	Anna Smutníková
	Voldřichová Alena, PharmDr.
107 M+1	Jaroslava Kalinová
	Markéta Kalinová
	Monika Mikulincová
207 M+1	Michal Studeník
	Jarmila Studeníková
	Anna Turčeková

n. camera	nomi
102 M+1	Marie Beníčková
	Jana Holásková
	Anna Vystrčilová
104 M+1	Šarochová Jindřiška
	Menšíková Marie
	Pučanová Marie
206 M+1	Gazdíková Barbora
	Gazdíková Jitka, MUDr.
	Šárka Kubalová
302 M+1	Waldsbergerová Katrin
	Waldsbergerová Vilma
	Dagmar Chyťová, DiS.

QUADRUPLE

n. camera	nomi
201 M+2	Tereza Makyčová
	Libuše Martinková
	Hurtíková Milada, MUDr.
	Matelová Věra

n. camera	nomi
314 M+2	Mičanová Zdeňka
	Pulterová Marie
	Synková Marie
	Frýdková Blanka, Ing.

DŮLEŽITÉ INFORMACE

Každý účastník si sám zjednává **cestovní pojištění!**

Při balení zavazadla počítejte s tím, že věci potřebné během cesty, včetně nutného jídla po cestě, je třeba mít u sebe uvnitř autokaru v menší tašce. Cestovní zavazadlo bude uloženo v zavazadlovém prostoru, který se během jízdy **nebude otvírat!** V žádném případě si neberte krosny a batohy, ale jen kufr nebo cestovní tašku, které jsou v zavazadlovém prostoru lépe skladovatelné. **Neberte si zbytečnosti** – hlavně pamatujte na **pohodlnou obuv!**, lehké přezůvky do pokoje, hygienické potřeby, případně léky (pamatujte na opalovací prostředky – červenec na jihu Itálie!, plavky k moři).

Ubytování: (rozpis str. 8-11). Pokoje s vlastním sociálním zařízením.

Vybavení poutního domu Velehrad: pokoje včetně lůžkovin, sociální zařízení včetně sprch, dvě lednice a varné konvice (pro případný nákup potravin se nedaleko Velehradu nachází Supermarket).

Na putování doporučuji malou náprsní tašku na krk pod svrchní oděv nebo snad ledvinku (kvůli možným zlodějům?).

Stravování: dle rozpisu (str. 6). V autobuse bude možné zakoupit za Kč sortiment: čaj, káva, pivo, nealko nápoje.

V ceně je zahrnuta doprava, ubytování a stravování dle přiloženého rozpisu (str. 3). Bude třeba ještě uhradit provázené prohlídky a vstupy: celkem **30 Euro**/osoba – vybere se až v autobuse).

NEZAPOMNĚT:-

platný cestovní pas,

doklad o cestovním pojištění,

Eura na nákup suvenýrů, pamětihodností, apod. a rovněž **Kč** na občerstvení v autobuse, **nutné léky, KANCIONÁL, POUTNÍ VADEMECUM.**

Brány baptisteria sv. Jana Křtitele - Florencie

Jižní brána s výjevvy ze života sv. Jana Křtitele - levé křídlo brány

Andělovo
zvěstování
Zachariáši
v chrámu

Zachariáš
se stává
němým

Navštěva
Panny
Marie
u Alžběty

Narození
Jana
Křtitele

Němý
Zachariáš
píše
na tabulku
jméno syna

Chlapec Jan
Křtitel
na poušti

Kázání
farizeům

Ohlášení
Kristova
příchodu

Křest násle-
dovníků

Křest
Ježíšův

Naděje

Víra

Odvaha

Mírnost

Pravé křídlo brány

Jan Křtitel
kárá Heroda
Antipu,
že si vzal
za ženu
manželku
svého bratra

Uvěznění
Jana
Křtitele

Návštěva
učedníků

Ježíš
uzdravuje
chromého

Tanec
Salome

Stětí
Jana
Křtitele

Předložení
hlavy
Jana Křtitele

Salome
přináší
hlavu Jana
Křtitele
Herodiadě

Přenesení
těla
Jana Křtitele

Pohřbení
Jana
Křtitele

Láska

Pokora

Spravedlnost

Prozíravost

Severní brána s výjevy z Nového zákona

Levé křídlo brány

Výstup
na Kalvárii

Ukřižo-
vání

Modlitba
v Olivové
zahradě

Ježíšovo
zatčení

Proměnění
Páně

Vzkříšení
Lazara

Ježíšův
křest

Pokoušení
na poušti

Zvěstování

Narození

Sv. Jan
Evange-
lista

Sv.
Matouš

Sv. Ambrož

Sv.
Jeroným

Pravé křídlo brány

Zmrtvých-
vstání

Seslání
Ducha
svatého

Bičování

Ježíš
před
Pilátem

Ježíšův
slavný vjezd
do
Jeruzaléma

Poslední
večeře

Ježíš vyhání
prodavače
z chrámu

Ježíš kráčí
po vodě
a
zachraňuje
Petra

Klanění
Mágů

Dvanácti-
letý Ježíš
rozmlouvá
se znalci
zákona

Sv. Lukáš

Sv. Marek

Sv. Řehoř

Sv.
Augustin

„Rajská brána“

Adam a Eva

Kain a Ábel

Noe

Abrahám

Izák, Ezau a Jakob

Josef Egyptský

David a Goliáš /vlevo dole/

Mojžíš

Jozue

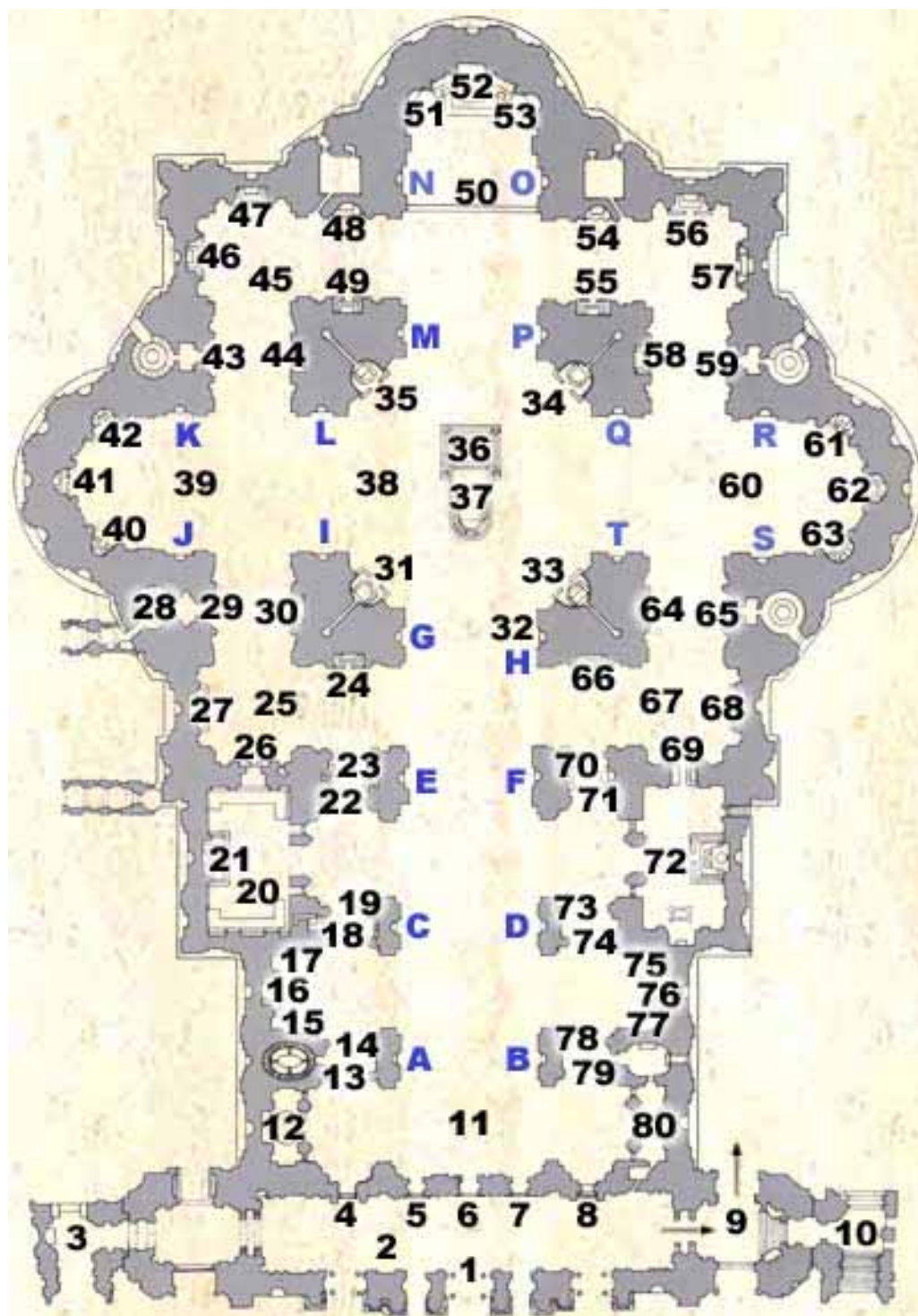

Šalomoun a královna ze Sábý
/vpravo dole/

KONTEMPLACE SVATOPETRSKÉ BAZILIKY

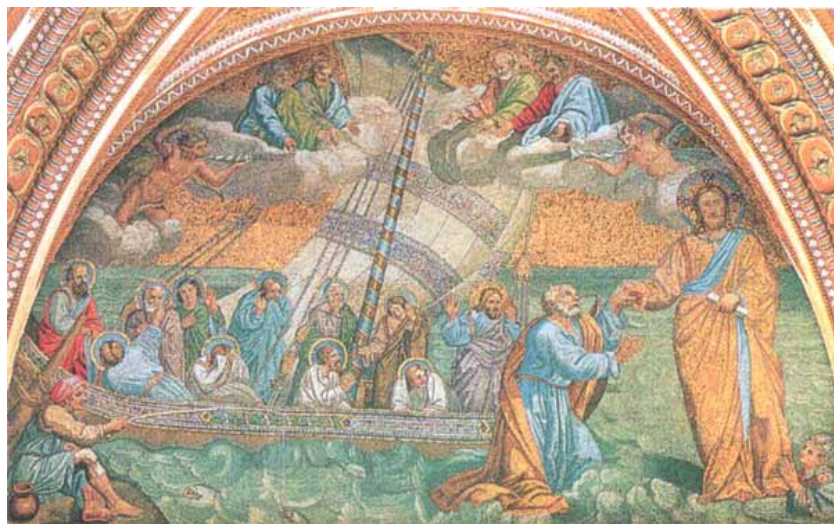
„Jsem velmi rád, že dnes s vámi mohu sdílet radost nad velmi významným výročím: je tomu právě 500 let, co přesně 18. dubna 1506 papež Julius II. položil základní kámen nové baziliky sv. Petra, kterou celý svět obdivuje v mocné harmonii jejich tvarů. Rád bych s vděčností vzpomněl velkých papežů, kteří chtěli toto mimořádné dílo nad hrobem svatého Petra. S obdivem vzpomínám na umělce, kteří svým géniem přispěli k jejímu vybudování a dekorování, stejně jako jsem vděčný Fabrice sv. Petra, která znamenitě zajišťuje údržbu a ochranu tak jedinečného vrcholného díla umění a víry. Kéž by šťastná okolnost pětistého výročí probudila ve všech katolících touhu být „živými kameny“ (1Petr 2,5) pro budování živé a svaté Církve, v níž se zračí „Kristovo světlo“ (srv. *Lumen gentium*, 1), skrze prožívanou lásku, již před světem vydáváme svědectví“ (srv. *Jan* 13, 34-35).
/Benedikt XVI, 17. dubna 2006/

Úžas a kontemplace krásy, to jsou dva pocity, které jímají každého, kdo překročí práh vatikánské baziliky. Už její kolosální rozměry: rozkládá se na ploše 22.139m², délka včetně portálu dosahuje 218m, Michelangelova kopule se vypíná do výše 136,57m (včetně kříže) a její vnitřní průměr měří 43m, příčná loď je dlouhá 154,8m, zdi pokrývají mozaiky o ploše více než 10.000m² a nacházejí se tu umělecká díla nevýslovné hodnoty.

1. GIOTTOVA MOZAIKA „BÁRKY“

Nad ústředním portálem se nachází monumentální mozaika Bárky. Zachycuje Krista kráčejícího po vlnách Tiberiadského moře, jenž vyzývá Petra, aby šel za ním. Když si ale Petr uvědomil bouři, dostal strach a začal tonout. Tehdy ho Ježíš uchopil za ruku a říká mu: „Proč jsi pochyboval, malověrný!“ (Mt 14,14-31). Jde o reprodukci Giottova originálu, který se ztratil - původně se nacházel na vnitřní

stěně čtyřportálu před Konstatinovou bazilikou. Aby ji věřící mohli spatřit, museli se v átriu otáčet. Před touto mozaikou můžeme vzpomenout postavu sv. Kateřiny Sienské, kterou Jan Pavel II. vyhlásil 3. října 1999 spolupatronkou Evropy. V poslušnosti papeži Urbanu VI. se v roce 1378 přestěhovala do Říma, aby mu pomohla čelit tlakům, které chtěly sídlo papežství v Avignonu. Dříve než se každého rána odebrala modlit k „okénku“, kterým patřila na hrob svatého Petra, setrvala – jak říká tradice – před Giottovou mozaikou, aby se modlila za Církev a papeže. Kateřina zemřela v Římě, 29. dubna 1380. Dnes její tělo odpočívá v bazilice santa Maria sopra Minerva v Římě.

Velkolepý portál, bohatě zdobený štukami a medailony, zachycujícími výjevy z budování původní svatopetrské baziliky, se sochami prvních dvaatřiceti papežů-mučedníků, je tak majestátný, že už sám o vzbuzuje dojem samostatné baziliky. Byl navržen Madernem v roce 1612. Je 70 metrů dlouhý, 13m široký a 20 metrů vysoký. Jeho pěti monumentálními branami se vstupuje do baziliky. Poutníci se mlčky zastavují před Svatou bránou, která je o něco menší a otvírá se každých 25 let. Uprostřed je erb papeže Jana XXIII., jenž svolal II. vatikánský koncil. V onom historickém okamžiku dějin Církve 11. října 1962 překročilo práh baziliky více než 3000 biskupů. Vlevo a vpravo od Brány smrti jsou na zdi dva dávné výjevy: první připomíná dar 56 olivovníků papeže Řehoře II. (715-731) v Anagni nedaleko Říma, aby tak zajistil olej pro lampy, které neustále svítí před Petrovým hrobem. Druhý zachycuje elegie, složené Karlem Velikým po smrti papeže Hadriána I. (795).

2. PORTÁL BAZILIKY

Třetí portrét se nachází vlevo od Svaté brány a zobrazuje část buly, kterou papež Bonifác VIII. vyhlásil v roce 1300 první Svatý rok.

Na pravém konci portálu stojí Berniniho socha císaře Konstantina(10), který měl vidění kříže se slovy: „*In hoc signo vinces*“ (V tomto znamení zvítězíš). Naproti je socha Karla Velikého (3), prvního císaře Svaté říše římské, korunovaného

Lvem III. o vánocích 800.

4. BRÁNA SMRTI, 5. BRÁNA DOBRA A ZLA, 6. FILARETOVA BRÁNA, 7. BRÁNA SVÁTOSTÍ, 8. SVATÁ BRÁNA.

11. HLAVNÍ LOŽ

COELIS: ET QUODCUMQUE SOLVERIS SUPER TERRAM, ERIT SOLUTUM ET IN COELIS" (*A tobě dám klíče nebeského království. Co svážeš na zemi bude svázáno na nebi a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi – Mt 16,19*).

Červený porfýrový kruh hned za vstupem pochází z původní baziliky a označuje místo, kde by korunován Karel Veliký a po něm všichni ostatní císařové.

Na jižní straně (vlevo) začíná nad pilíři latinský nápis:

"EGO ROGAVI PRO TE, O PETRE, UT NON DEFICIAT FIDES TUA: ET TU ALIQUANDO CONVERSES CONFIRMA FRATERS TUOS" (*Petře, já jsem za tebe prosil, aby tvá víra neochabla, a ty až se obrátíš, utvrzuj své bratry – Lk 22,32*).

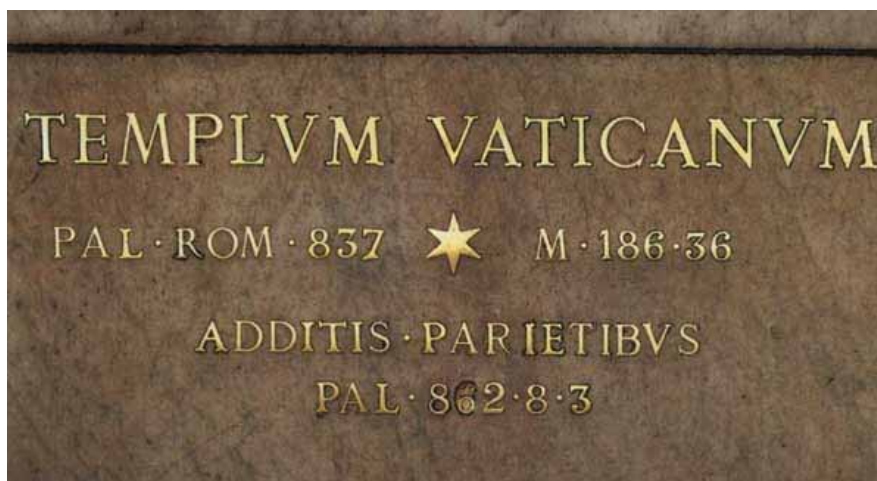
Napravo pak, počínaje od sochy sv. Petra směrem k průčelí jsou slova:

"ET TIBI DABO CLAVES REGNI COELORUM. QUODCUMQUE LIGAVERIS SUPER TERRAM, ERIT LIGATUM ET IN

Kropenka – místo připomenutí křtu.

NEJDELŠÍ CHRÁMY SVĚTA VYZNAČENÉ NA DLAŽBĚ HLAVNÍ LODI BAZILIKY

1. **TEMPLVM VATICANVM - M.186.36,**
(Sv. Petr, Vatikán)
2. LONDINENSIS S.PAVLIS FANVUM - M.158.10
(Sv. Pavel, Londýn, UK)
3. FLORENTINA METROPOLITANA - M.149.28
(Florentský dóm, Itálie)
4. ECCLESIA SS. CORDIS JESV BRVXELLIS - M.140.94
(Božské Srdce Ježíšovo Brussels, Belgium)
5. SANCTVARIVM IMMACOLATAE CONCEPT. WASHINGTON - M.139.14
(Neposkvrněné Početí Panny Marie, Washington DC, USA)
6. ECCLESIA CATHEDRALIS RHEMENSIS - M.138.69
(Remešská katedrála, Rheims, Francie)
7. PRIMARIVM TEMPLVM MEDIOLEANENSE - M.134.94
(Milánský dóm, Milán, Itálie)
8. TEMPLVM CATHEDRALE COLONIENSE - M.134.94
(Kolínský dóm, Kolín, Německo)
9. ECCLESIAS CATHEDRALIS SPIRENSIS - M.134
(Špýrská katedrála, Speyer, Německo)
10. BASILICA S. PETRONII BONONIAE - M.132.54
(San Petronius, Bologna, Itálie)
11. TEMPLVM METROP. HISPALEN SEVILLA - M.132
(Sevilská katedrála, Seville, Španělsko)
12. BASILICA S. PAVLI VIA OSTIENSI - M.131.66
(bazilika sv. Pavla za hradbami, Řím, Itálie)
13. BASILICA METROP. B.M.V. PARISIEN - M.130
(katedrála Notre Dame, Paříž, Francie)
14. **ST. VITUS, M.124,**
(svatovítská katedrála, Praha, Česká republika)
15. PRIMITIALIS ECCLESIA TOLENTANA - M.122
(katedrála v Toledu, Toledo, Španělsko)
16. S.S. ECCLESIA LATERANENSIS - M.121.84
(Lateránská bazilika, Řím, Itálie)
17. ECCLESIA CATHEDRALIS BVM ANGELORVM - M.120.62
(Panny Marie Andělské, Los Angeles, CA.)

18. ECCLESIA CATHEDRALIS METROPOLITANA PLATENSIS - M.120,
(katedrála v La Plata, La Plata, Argentina)
19. ECCLESIA CATHEDRALIS METROPOLITANA MEXICANA - M.119.55
(katedrála v Mexico City, Mexico City, Mexico)
20. ECCLES. CATHED. B.M.V. ANTVERPIENSIS - M.118.60,
(Antverpská katedrála, Antwerp, Belgie)
21. ECCL. S. IVSTINAE V.M. PATAVIN - M.118.50,
(Sv. Justína, Padova, Itálie)
22. BASILICA CATHEDRALIS ESZTERGOM - M.118
(katedrála v Ostřihomi, Esztergom, Maďarsko)
23. ECCLESIA CATHEDRALIS FERRARIENS - M.118,
(katedrála ve Feraře, Ferrara, Itálie)
24. BASILICA ASSISIEN. S.MARIAE ANG. - M.114.76,
(bazilika Panny Marie Andělské , Assisi, Itálie)
25. BASILICA CATHEDRALIS SYDNEYENSIS - M.114.61
(katedrála Panny Marie v Sydney, Sydney, Austrálie)
26. CATH. METROP. SANCTI PAVLI BRASILIA - M.111.45,
(sv. Pavel, Brasílie, Brazílie)
27. ECCLESIA CATHEDRALIS WESTMONASTERIENSIS - M.110,
(Westminsterská katedrála, Londýn, Anglie)
28. CONSTANTINOPOLITANA DIVAE SOPHIAE ECCLESIA - M.109.57,
(Hagia Sophia, Istanbul, Turecko)
29. CATHEDRALIS SANCTA CRVCIS BOSTONIENSIS - M.103.50,
(katedrála Svatého kříže, Boston, MA.)
30. BASILICA GEDANENSIS BEATISSIMAE VIRGINIS MARIAE - M.103.50,
(bazilika Panny Marie, Gdansk, Polsko)
31. ECCLESIA METROPOL. S. PATRITII NEO EBORACEN. M. 101.19,
(metropolitní chrám sv. Patrika, New York, USA)

Císařové, korunovaní v bazilice sv. Petra

1. 24. prosince 800	Karel Veliký, Lev III.	13. 14. února 1014	Jindřich II. Německý, Benedikt VIII.
2. 5. dubna 823	Lothar I., sv. Paschal I.	14. 26., března 1027	Konrád II., Jan XIX.
3. 2. prosince 850	Ludvík II., sv. Lev IV.	15. 25. prosince 1046	Jindřich III. Černý, Klement II.
4. 25. prosince 875	Karel II. Holý, Jan VIII.	16. 13. dubna 1111	Jindřich V., Pascal II.
5. 25. prosince 881	Karel III. Tlustý Jan VIII.	17. 18. června 1155	Fridrich Barbarossa, Hadrián IV.
6. 21. února 891	Guido kníže ze Spoleta, Štěpán V.	18. 15. dubna 1191	Jindřich VI., Celestin III.
7. 895	Arnulf, Formosus	19. 4. října 1209	Ota IV., Inocenc III.
8. únor 901	Ludvík III., Benedikt IV.	20. 22. listopadu 1220	Fridrich II., Honorius III.
9. 24. března 915	Berengáriu, kníže z Friuli, Jan X.	21. 5. dubna 1355	Karel IV., kardinál Pierre de Colombiers z Ostie
10. 2. února 962	Ota I. Veliký Jan XII.	22. 31. května 1433	Zikmund Lucemburský, Evžen IV.
11. 25. prosince 967	Ota II., Jan XIII.	23. 19. března 1452	Fridrich III., Mikuláš V.
12. 21. května 996	Ota III., Řehoř V.		

12. KŘESTNÍ KAPLE – BAPTISTÉRIUM

Naše pouť víry začala svátostí křtu, proto hned, jakmile překročíme práh svatopetrské baziliky a připomeneme si svůj křest, když se u majestátné kropenky znamenáme křížem, nelze opomenout jednu z nejkrásnějších kaplí vatikánské baziliky – baptistérium – křestní kaplí. Byla navržena lombardským architektem C. Fontanou (1634-1714). Ústředním místem kaple je křestní pramen, u něhož se každou neděli uděluje svátost křtu. Původní křtitelnice z 5. století, která sahá do doby papeže Damana, byla nahrazena sarkofágem, používaným jako křtitelnice, a v 17. století pak byla darována křtitelnice, jejíž základna (4x2m) z červeného porfýru byla vytvořena z ornamentu pohanského náhrobku (má se za to, že pochází z hrobky císaře Hadriána – Andělský hrad) později užívaného jako deska sarkofágu Oty II., který zemřel v Římě v roce 983. Rokokový pokryv ze

zlateného bronzu s cheruby, kteří drží medajlon Nejsvětější Trojice, žehnající světu, jímž vévodí Boží Beránek.

Obraz na hlavním oltáři, vytvořený připomíná Ježíšův křest v Jordáně.

Kapli zdobí ještě dvě mozaiky: vpravo sv. Petr křtí setníka Kornélia, vlevo pak sv. Petr křtí dva své spoluvězně - sv. Processa a Martiniána.

Elipsovitou kopuli baptisteria pokrývají mozaiky nastiňující trojí křest: vodou – Jan Křtitel, krví – mučedníci, a křest touhy – zástupy prahnoucí po očišťující koupeli. V lunetách můžeme kontemplotovat starozákonní předobrazy křtu: Noe patřící na duhu po potopě – znamení smlouvy mezi Bohem a člověkem; Mojžíš, vyvádějící vodu ze skály – záchrana těl, ale zatím ne duší; Kristus křtící sv. Petra; Filip udělující

í křest eunuchovi královny Kandaky; sv. Silvestr křtící císaře Konstantina.

Nosné pilíře ukazují na působení křtu na čtyřech světových stranách: Evropa-papežská tiára. Amerika-toulec a peří, Afrika-slon a Azie-kadidlo.

U příležitosti výročí zvolení Jana Pavla II. Petrovým nástupcem – 16. října 1994, byl do dlažby kaple vložen znak tohoto papeže.

13. PAMÁTNÍK MARIE CLEMENTINY SOBIESKÉ

Maria Clementina Sobieské (1702-35) je jednou ze tří žen, které mají v bazilice pomník. Byla neteří polského krále a byla provdána za následníka anglického trůnu, Jakub III. Stuarta. Na obraze shlíží manžela a

syny. Zemřela ve věku 33 let na tuberkulózu a byla pohřbena v bazilice sv. Petra v kryptě; následně bylo její tělo přeneseno jak uvádí latinský nápis:

CORPVS MARIAE CLEMENTINAE MAGNAE BRITANNIAE REGINAE
XV. KAL. FEBRVAR. MDCCXXXV AETATIS SVAE XXXIII. ET. MENS. VI.
DEFVNCTAE IN HVIVS BASILICAE CRYPTIS POSITVM HVC DIE XXII.
MENSIS IANVARIJ ANNO MDCCXLV TRANSLATVM ET RECONDITVM EST

14. NÁHROBEK RODU STUARTOVCŮ

Latinský nápis na náhrobku praví:

IACOBO III - (Jakubovi III.)

IACOBI II MAGNAE BRIT REGIS FILIO -
(synu Jakuba II., britského krále)

KAROLO EDVARDO - (Karl Eduardovi)
ET HENRICO DECANO PATRVVM
CARDINALIVM -

(a Jindřichovi, děkanu otců kardinálů)

IACOBI III FILIIS - (synům Jakuba III.)

REGIAE STIRPIS STVARDI POSTREMIS -
(posledním členům

královského rodu Stuartovců)

ANNO M DCCC XIX - (1819)

BEATI MORTVI QVI IN DOMINO

MORIVNTVR - (Blažení, kdo v Pánu umírají).

15. NÁHROBEK BENEDIKTA XV. (Giacomo della Chiesa: 3. září 1914 – 22. ledna 1922)

Papež usebraný v modlitbě, klečící na hrobě, připomínajícím 1. světovou válku, kterou nazval „zbytečným krveprolitím“. Hrob je pokryt olivovými ratolestmi. Nad ním je socha Panny Marie představující svět v plamenech Ježíše, Knížete míru. K volbě Benedikta XV. dochází ve strašlivém okamžiku dějin. Papež se marně snažil odradit od 1. světové

války, proti níž pronesl osm odvážných projevů. Volal po spojenectví všech národů a po odzbrojení. Zatímco se blížila válka, on v široké míře organizoval díla pomoci. Versailleský mír odsoudil jako „posvěcení nenávisti“.

Blahořečil Janu z Arku a založil Univerzitu Sacro Cuore (Božského Srdce Páně). Uzavřel diplomatické styky Anglii a Francií a v duchu encykliky, vydané 23. května 1920, zavedl nový protokol pro návštěvy katolických panovníků v Římě. Schválil projekt Muzea, věnovaného sv. Petru, tvořeného sbírkami všech nálezů starobylé Konstantinovy baziliky. Benedikt XV. zemřel nečekaně brzy ve věku 67 let na zápal plic. Dva roky předtím mu nechali Turci postavit v Istanbulu sochu, která jej oslavuje jako „the great pope of the world tragedy ... the benefactor of all people, irrespective of nationality or religion“ (největšího papeže světové tragédie ..., dobrodince všeho lidstva, bez ohledu na národnost či náboženství“).

16. KAPLE PŘEDSTAVENÍ PANNY MARIE V CHRÁMĚ

Pod oltářem spočívá skleněná rakev s tělem posledního kanonizovaného papeže –sv. Pia X. (1904-1914), „*pauper et dives, mitis et humilis corde*“ (chudý a bohatý, tichý a pokorný srdcem). Je oblečen do papežských rouch, tvář a ruce jsou pokryty stříbrem. Svět nejvíce

obdivoval jeho moudrost a pevnou vládu. Pomohl obnově křesťanského života zavedením moudrých zákonů do náboženské výchovy dětí, mladých i dospělých. Jeho katechismus dává

jasné odpovědi na množství náboženských otázek. Otevřel dětem přístup k eucharistii už od nejútlejšího věku, a vybízel k dennímu svatému přijímání, jako ke zdroji ctností a svatosti. Reformoval liturgii, a to jak revizí Misálu a breviáře, tak i posvátné hudby a gregoriánského chorálu. Bojoval proti modernizmu a odsoudil ho jako příčinu mnohého zla. Nebyl však s to přesvědčit vládnoucí monarchy a hlavy států své doby, aby zabránili konfliktu, který po čtyři dlouhá léta zbrocoval Evropu krví.

Na klenbě je zobrazen Luciferův pád, zatímco na protilehlé straně vidíme korunovaci Panny Marie za Královnu nebeských kůrů. Na pilířích jsou: Izaiáš hledící na oblak, Jozue zastavující slunce, Jael usmrcující Sisaru, Judit s Holofernovou hlavou.

Na lunetách spatřujeme Mojžíšovu sestru Marii, opěvující pokoj v Izraeli; Mojžíše, zouvajícího opánky před hořícím keřem; Noema s jeho archou a holubicí míru. Árona, žehnajícího archu; Balaáma, ukazujícího Jakobovu hvězdu; Gedeona s tajemně oroseným rounem.

17. POMNÍK BL. JANA XXIII.

(Angelo Roncalli: 28. října 1958 - 3. června 1963)

Jeden z výjevů na pomníku zachycuje papeže při návštěvě římského vězení Regina Coeli. Tehdy Jan XXIII. Říkal vězňům, že dokud za ním nebudou moci přijít oni, bude za nimi chodit on.

Jan Pavel II. ve své homílii o svatodušních svátcích 2001 řekl, že „právě dnes o slavnosti Ducha svatého je příhodná chvíle vzdát hold Janu XXIII., jenž svolal II. vatikánský koncil, neboť protagonistou koncilu byl právě Duch svatý“. „Ovšem největším darem papeže Jana XXIII. Církvi – pokračoval papež - nebyl koncil, ani jeho velký smysl pro humor a dobrota. „Tím největším darem papeže Jana Božímu lidu byl on sám, jeho svědectví svatosti“.

Když ho jednou navštívil vydavatel Pravdy, řekl mu: „Říkáte, že jste ateista, ale zajisté nebudete mít nic proti tomu, aby starý muž požehnal vašim dětem“.

Jindy seděl kardinál Roncalli vedle dámy s velkým výstřihem. Ostatní napjatě pozorovali, jak se bude chovat. Když došlo na ovoce, sáhla dáma po jablku. „Pozor, milostivá paní“, řekl kardinál. „Proč? Nebojte se, nenabídnu vám to jablko, pane kardinále. Sním je sama. „Na to právě myslím. Když snědla Eva jablko, zpozorovala, že je nahá“.

18. NÁHROBEK SV. PIA X.

(*Giuseppe Melchiorre Sarto*: 4. srpna 1903 – 20. srpna 1914)

Po vysvěcení na kněze (1858) byl nejprve devět let kaplanem, potom venkovským farářem; od roku 1875 kanovníkem, kancléřem a spirituálem v semináři v Trevisu; biskupem v Mantově (1884), kardinálem a benátským patriarchou (1893). Jako papež (od roku 1903) vyhlásil reformu církevní hudby, breviáře a misálu, církevního práva a římské kurie; zakročil proti nesprávným naukám modernismu; zreformoval vyučování katechismu; stanovil předpisy pro první svaté přijímání; vybízel k častému přijímání svátostí a k aktivní účasti na slavení liturgie. Jeho heslem bylo: *Instaurare omnia in Christo*: *Všechno obnovit v Kristu*. Zemřel 20. srpna 1914, krátce po vypuknutí I. světové války, již se marně snažil zabránit. Za svatého byl prohlášen roku 1954.

19. NÁHROBEK INOCENCE VIII.

(29. srpna 1484–25. července 1492)

Významnou událostí jeho pontifikátu byl pád Granady v lednu 1492, nikoli však jeho zásluhou, ale díky Ferdinandu V. Aragonskému a Isabelle Kastilské, ale ve Vatikáně byla natolik oslavována, že vysloužila španělskému králi a jeho nástupcům titul „Katolické Veličenstvo“. Inocenc zemřel 25. 7. 1492 a zanechal po sobě četné potomstvo (*Octo Nocens pueros genuit, totidemque puellas; Hunc merito poterit dicere Roma patrem* – Inocens zplodil osm synů a stejně tolik dcer, takže právem jej Řím bude mohl zvat otcem).

20. CHÓROVÁ KAPLE

21. OLTÁŘ NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ

Oltářní obraz Pietra Bianchiho (1694-1740) představuje Neposkvrněnou Pannu Marii ve slávě, nesenou anděly a uctívanou sv. Františkem z Assisi, sv. Antonínem z Padovy a sv. Janem Chrysostomem. 8. prosince 1854, u příležitosti vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie, papež Pius IX. obraz Panny Marie korunoval zlatým diadémem. U příležitosti 50. výročí vyhlášení dogmatu pak Pius X. přidal druhou korunu z dvanácti hvězd, skvící se dvanácti brilianty, jež darovaly různé národy. Pod oltářem spočívají ostatky sv. Jana Chryzostoma a relikvie sv. Františka a sv. Antonína.

22. NÁHROBEK LVA XI.

(Alessandro Octavian de' Medici,
1. – 27. dubna 1605)

Růže vytesané na podstavci a nápis „OSTENSUS MAGIS QUAM DATUS, ... SIC FLORUI“, deklarují fakt, že jeho pontifikát trval jen 27 dní. Dvě ženské postavy po jeho boku symbolizují Statečnost a Velkorysost. Spodní výjev znázorňuje Jindřicha IV. francouzského, který se zřiká protestantizmu v době, kdy Lev byl apoštol. Nunciem, a na tomto kroku se výrazně podílel. Jeho přičiněním rovněž došlo ke stvrzení mírové smlouvy mezi Španělskem a Francií.

23. NÁHROBEK BL. INOCENCE XI.

(Benedetto Odescalchi,
21. září 1676 – 12. srpna 1689)

Postavu papeže obklopují Víra a Statečnost. Basreliéf ukazuje vítězství nad Turky u Vídně v r. 1683. Inocenc XI. byl beatifikován 7. října 1956 a jeho památka se slaví 13. srpna.

24. OLTÁŘ PROMĚNĚNÍ PÁNĚ

Na oltáři spatřujeme jeden z nejkrásnějších obrazů u sv. Petra. Jde o reprodukci posledního Raffaellova obrazu „malovaného na smrtelném lůžku“, jehož originál se nachází ve vatikánských muzeích. V roce 1797 jej odvezl Napoleon do Paříže, ale po jeho pádu se v roce 1815 vrátil zpět do Vatikánu.

25. KLEMENTINSKÁ KAPLE

Klementinská kaple byla zadána papežem Klementem VIII. (1592-1605).

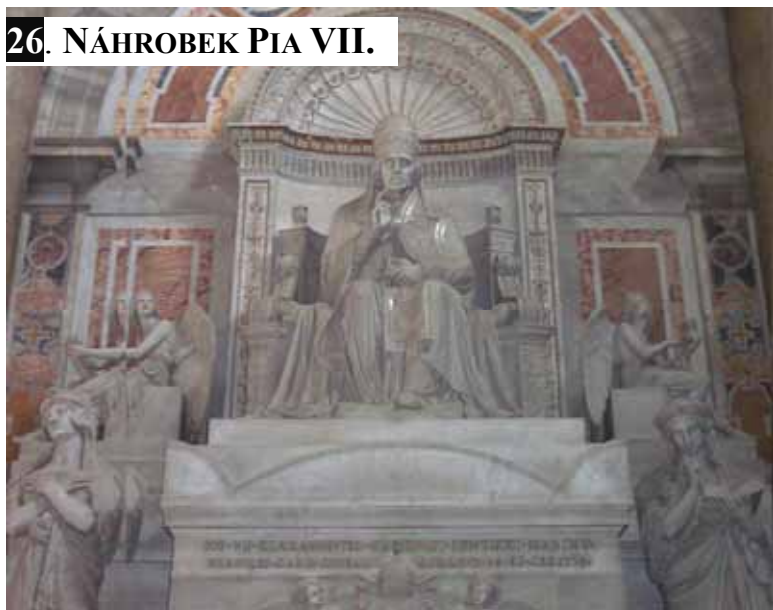
Její výzdobu zahájil Michelangelo a dokončil

Giacomo della Porta (1540-1602) k jubileu roku 1600. Oltář

27 je zasvěcen sv. Řehoři Velikému (590-604). V sarkofágu pod oltářem se od roku 1606 uchovávají jeho ostatky. Jméno tohoto papeže, nazývaného také „Zachránce Církve“ a „Obhájce Říma“ je spojeno s Gregoriánským chorálem, k němuž dal podnět. Byl prvním mnichem, který se stal papežem.

26. NÁHROBEK PIA VII.

(Barnaba Chiaramonte, 14. března 1800 – 20. srpna 1823) podobně jako jeho předchůdce byl i Pius VII. vězněn Napoleonem. O svátku sv. Ignáce z Loyoly – 7. srpna

1814 (dnes se svátek slaví 31. července), papež obnovil jezuitský řád. Náhrobek nechal zbudovat jeho státní sekretář, kardinál Consalvi. Vytvořil jej dánský mistr Bertel Thorvaldsen - jediný protestantský sochař, jehož dílo je u sv. Petra.

29. NÁHROBEK PIA VIII. (Francesco Castiglioni, 31. března 1829 – 30. listopadu 1830)

Papež je zobrazen při modlitbě, nad ním se vypíná socha Krista

na trůně a po bocích jsou sochy sv. Petra a

Pavla. Nacházíme tu i alegorická vyobrazení Prozíravosti a Spravedlnosti.

Papež byl během francouzského panství nad Itálií v roce 1818 uvězněn, protože odmítl přísahu spojenectví s Napoleonem. Schválil dekry koncilu v Baltimore (říjen 1829), což bylo první formální setkání amerických biskupů.

Za pomníkem jsou dveře vedoucí do sakristie a klenotnice muzea

28.

Po cestě nám neunikne seznam papežů pohřbených u sv. Petra.

30. OLTÁŘ LŽI

Oltářní obraz ilustruje scénu ze Skutků apoštolů (5,1-11), kdy manželé Ananiáš a Safira chtěli sv. Petrovi oklamat a za svou lež zaplatili životem.

Nějaký muž, jménem Ananiáš, a jeho manželka Safira prodali svůj pozemek. Ananiáš si však s vědomím své ženy dal nějaké peníze stranou, zbytek přinesl a položil apoštolům k nohám. Ale Petr mu řekl: "Ananiáši, proč satan ovládl tvé srdce, že jsi lhal Duchu svatému a dal stranou část peněz za to pole? Bylo tvé a mohl sis je přece ponechat; a když jsi je prodal, mohl jsi s penězi naložit podle svého. Jak ses mohl odhodlat k tomuto činu? Nelhal jsi lidem, ale Bohu!" Když to Ananiáš uslyšel, skácel se a byl mrtev; a na všechny, kteří to slyšeli, padla velká bázeň. Mladší z bratří ho přikryli, vynesli a pohřbili. Asi po třech hodinách vstoupila jeho žena, netušíc, co se stalo. Petr se na ni obrátil: "Pověz mi, prodali jste to pole opravdu jen za tolik peněz?" Ona řekla: "Ano, jen za tolik." Petr jí řekl: "Proč jste se smluvili a tak pokoušeli Ducha Páně? Hle, za dveřmi je

slyšet kroky těch, kteří pochovali tvého muže; ti odnesou i tebe." A hned se skácela u jeho nohou a zemřela. A velká bázeň padla na celou církev i na všechny, kteří o tom slyšeli.

Oltářní obraz, popisující příběh ze Skutků apoštolů je úmyslně umístěn před kněze, který vychází ze sakristie ke slavení mše svaté. Má mu vždy připomenout jeho povolání k bezvýhradnému sebedarování Bohu a službě jeho lidu, a běda knězi, který se sobecky zříká svého slibu!

31. SOCHA SV. ONDŘEJE

Svatý Ondřej byl bratrem Šimona Petra a prvním učedníkem, kterého Ježíš povolal. Odešel do Řecka kázat evangelium. Tradice uvádí, že zemřel mučednickou smrtí – ukřižován na kříži ve tvaru „X“. Relikvie hlavy sv. Ondřeje byla darována papeži Piu II. (1460). Pavel VI. pak tuto relikvii daroval chrámu sv. Ondřeje na Patrasu (1966) na znamení přátelství s Řeckou pravoslavnou Církví.

32. SOCHA SV. PETRA

Starobylá bronzová socha knížete apoštolů, sedícího na trůně, držícího v levici klíče Božího království a pravou rukou žehnaje, se stává předmětem úcty poutníků, kteří líbají jeho nohu, která už musela být mnohokrát vyměněna. Zvláště středověcí poutníci si polibkem vyprošovali na sv. Petru milost šťastného návratu a otevření nebeské brány, pokud by během pouti zemřeli.

Na svátek sv. Petra – 29. června – se socha odívá do purpuru, alby, tiary, štol. Nad baldachýnem je na okrouhlé mozaice zobrazen papež Pius IX. (1847-1878), první papež, jehož pontifikát v 19. století trval déle, než Petrův – ten stál v čele Církve 25 let, zatímco Pius IX. seděl na Petrově trůně 31 let. Druhý nejdelší pontifikát v dějinách byl pontifikát Jana Pavla II. (1978-2005), který trval 27 let. Tradice praví, že sochu nechal zhotovit papež Lev Veliký na poděkování za zastavení Attily; mělo být údajně použito kovu ze sochy boha Jupitera na Kapitolu. Ve skutečnosti

však nejstarší doložené informace o soše sahají do 15. století. Obecně se má za to, že socha pochází z konce 13. století a jejím autorem je Arnoldi di Cambio, umělec, jenž vytvořil kapli Bonifáce VIII. v Konstantinově bazilice.

33. SOCHA SV. LONGÍNA

Longinus byl římský setník, který kopím probodl Kristův bok a hned vyšla „krev a voda“. Říká se, že potom, co byl svědkem zatmění slunce při Ježíšově smrti, přijal křesťanství. Evangelista sv. Lukáš říká, že setník „velebil Boha a prohlásil: „Tento člověk byl skutečně spravedlivý“ (Lk 23,47). Domnělé Longinovo kopí bylo darováno v roce 1492 papeži Inocenci VIII.

Pod lodžiami s relikviemi vytvořil Bernini niky v nichž spočívají čtyři kolosální sochy, téměř 10 m vysoké. Sochu Longína vytvořil ze čtyř mramorových bloků v roce 1643.

Kopule nad papežským oltářem je nesena čtyřmi gigantickými pilíři, 45 m vysokými obvodu 71 metrů. Se stavbou začal Bramante a dokončil ji

Michelangelo. V roce 1624 pověřil Berniniho papež Urban VIII., aby v těchto pilířích vytvořil čtyři lodžie. Dostaly název „Lodžie relikvií“. Každá byla chráněna balustrádou a ozdobena dvěma sloupy s listy vinné révy a nádhernými basreliéfy odkazujícími na čtyři „nejvzácnější relikvie“.

Byly jimi: několik fragmentů z Ježíšova kříže, které byly nalezeny v římských chrámech Svatého kříže jeruzalémského a svaté Anastázie. Papež Urban VIII. chtěl v roce 1629, aby byly přeneseny do baziliky sv. Petra a uloženy do pilíře sv. Heleny. Kus látky s otiskem tváře muže s vousy, který křížáci přinesli z Jeruzaléma do Říma, a který se zde uctíval od 12. století; Fragment Longínova kopí, jenž sultán Bajazet, syn Mohameda II. věnoval papeži Inocenci VIII. Hlava sv. Ondřeje, přinesená do Benátek Tomášem Palaiologosem a věnována papeži Piu II. (1460).

34. SOCHA SV. HELENY

Svatá Helena byla matkou císaře Konstantina. Po svém obrácení ke křesťanství konala mnoho

charitativních děl, včetně budování chrámu v Římě i ve Svaté zemi. Během pouti do Svaté zemi našla pravé ostatky Svatého kříže. Vzácná relikvie byla převezena do Říma a po staletí uctívána v bazilice Svatého kříže Jeruzalémského, který nechala sv. Helena v Římě zbudovat. Od roku 1629 se tato relikvie nachází ve zlatém relikviáři v bazilice sv. Petra.

Legendu o nalezení svatého kříže potvrzuje jako první milánský arcibiskup sv. Ambrož v pohřební řeči nad císařem Theodosiem Velikým.

Krátce nato se legenda objevuje v *Církevních dějinách* Rufína, mnicha, který se narodil v Aquileji kolem roku 345, a své dílo vytvořil kolem roku 402 poté, co strávil dvacet let na Olivové hoře. Píše tu, jak Helena byla ve snu zpravena o tom, aby se odebrala do Jeruzaléma. Začala se tady vyptávat místních obyvatel na místo, kde byl Ježíš ukřižován. Bylo těžké místo najít, protože předchozí pronásledovatelé nad ním postavili sochu Venuše, aby křesťané, kteří by na tom místě chtěli vzdávat hold Kristu, budili dojem, že se klanějí Venuši.

Proto na to místo nechodili a toto pozvolna upadlo v zapomnění. Vedena Božím zjevením ve snu, však místo našla. Byly tam tři kříže i tabulka s nápisem v řečtině, latině a hebrejštině. V této nejistotě, který kříž je pravý, jí podal pomocnou ruku místní biskup Makarius. Ve městě žila jistá žena, těžce nemocná. Makarius tehdy císařovně Heleně řekl: „Vezmi všechny tři kříže, které jsi podle Božího vedení našla, a polož je postupně na nemocnou“. A vskutku: žena byla zázračně uzdravena při položení třetího kříže. Ten byl vzápětí identifikován jako kříž Kristův. V Sokratových *Církevních dějinách* (r. 380) se dokonce říká, že byly nalezeny i hřeby, které Helena poslala do Konstantinopole, kde byly vloženy do císařské přilby a do otěží jeho koně.

Svatá Veronika - podle zbožné tradice – byla ženou, která na křížové cestě otřela Ježíšovi tvář. Relikvie utrpení obsahuje roušku, na níž je otištěna

35. SOCHA SV. VERONIKY

tvář muže s vousem. Byla přenesena křížáky z Jeruzaléma do Říma a má se za to, že je to Veroničina rouška.

Pod tímto pilířem položil papež Julius II. dne 18. dubna 1506 základní kámen nové svatopetrské baziliky.

36. PAPEŽSKÝ OLTÁŘ A BALDACHÝN

Když v roce 1623 usedl na Petrův stolec papež Urban VIII. (Maffeo Barberini, 1568-1644), dostává pětadvacetiletý Gian Lorenzo Bernini svou první a největší veřejnou zakázku – baldachýn nad hrobem sv. Petra. Jde o monumentální architektonické dílo, označující hrob knížete apoštolů. Toto velkolepé dílo vyžadovalo spolupráci mnoha dalších slavných umělců, jakými byli Francesco Borromini, Berniniho architektonický spolupracovník, a sochaři Stefan Maderno, Francois Duquesnoy, Andrea Bolgi, Luigi Bernini (bratr Gian Lorenza) a celá řada dalších kovotepců, slévačů a kameníků. K tavbě bylo použito antického bronzu, pocházejícího z Panteonu (na baldachýn bylo třeba 47 tun kovu), což dalo vznik proslulému hanopisu: ***"Quod non fecerunt Barbari fecerunt Barberini"*** („co nedokázali Barbari, provedli Barberini“), jenž byl protestem proti bezbřehým ambicím papežské rodiny (Urban VIII. byl posledním papežem, který v široké míře uplatňoval nepotizmus), aby si velkolepými pomníky zjednali slávu a nezastavili se ani před monumenty antického Říma. Stavba trvala devět let (1624-1633). Výška baldachýnu včetně kříže na vrcholku dosahuje 28,75 m, což je přibližně výška desetipatrového domu a jen každý z dvacetimetrových pilířů váží něco před 9 tun, a je zdoben olivovými ratolestmi, čímž připomíná baldachýn v procesí Božího Těla.

37. HROB SV. PETRA - „CONFESSIO“

Výraz „Confessio“ je odkazem na „vyznání“ Petrovy víry, kterou zpečetil mučednickou smrtí. Petrův hrob je za nikou pália. V nice se nachází stříbrná skříňka s tkaninou (známou jako „pálum“), utkanou z vlny beránků, žehnaných na svátek sv. Anežky Římské (21. ledna) a předávanou patriarchům a metropolitům na znamení jednoty Církve.

U HROBU SV. PETRA V KRYPTĚ VATIKÁNSKÉ BAZILIKY
ZAHÁJÍME VE ČTVRTEK, 30. ČERVNA 2011 V 8.00H, NAŠE ŘÍMSKÉ PUTOVÁNÍ
EUCCHARISTII, KTERÉ BUDE V PŘEDSEDAT ČESTNÝ OBČAN DRYSIC
JEHO EMINENCE
GIOVANNI KARDINÁL COPPA

38. KOPULE SVATOPETRSKÉ BAZILIKY

Velkolepá kopule se vypíná nad oltářem a baldachýnem. Gigantický latinský nápis na zlatém podkladě (od výklenku sv. Veroniky po sv. Helenu) říká: „HINC UNA FIDES MUNDO REFULGENT“ (Odtud proniká do celého světa jediná víra); a od výklenku

Longína po sv. Ondřeje: „HINC SACERDOTII UNITA EXORITUR“ (Tady se zrodila jednota kněžství). Na čtyřech medajlonech o průměru 8,5 m nad pilíři jsou postavy čtyř evangelistů: Matouš s andělem, Marek se lvem, Lukáš s býkem a Jan s orlem. Gigantické, 2m vysoké písmo je osvětováno ze 16 širokých oken. Kopuli nad nimi zdobí šest vzestupných řad postav. Odspodu:

1. řada: busty 16 papežů pohřbených v bazilice
2. řada: majestátné postavy Krista, Panny Marie, sv. Josefa, sv. Jana Křtitele a několika apoštolů
3. řada: v rámech jsou andělé nesoucí nástroje Ježíšova utrpení
4. řada: tváře cherubínů a serafínů v kruhových medajlonech
5. řada: andělé, strážci Petrova hrobu
6. řada: doplňující tváře okřídlených andělů.

Kolem 96 postav je blankytně modrá

obloha posázená hvězdami a nad ní lucerna kopule na jejíž základně je nápis: „K slávě sv. Petra, Sixtu V. v r. 1590. pátém svého pontifikátu.“

39. LEVÁ (JIŽNÍ) LOŽ

40. OLTÁŘ UKŘIŽOVÁNÍ SV. PETRA

Denně se celebrují mše svaté v levé lodi u hlavního oltáře, který je zasvěcen sv. Josefu. Nalevo je oltář Ukřížování sv. Petra, neboť nedaleko se nachází místo, kde apoštol zemřel v Neronově cirku. [Naproti, na zlatém pozadí je nápis: "DICIT TER TIBI, PETRE, IESUS: DILIGIS ME? CUI TER, O ELECTE, RESPONDENS AIS: O DOMINE, TU OMNIA NOSTI, TU SCIS QUIA AMO TE" (Ježíš se ho zeptal potřetí, 'Šimone, synu Janův, miluješ mě?' Petr odpověděl: 'Ano, Pane, ty víš, že tě miluji'; J 21,17). Dávná tradice praví, že oltář stojí na místě, kde svatý Petr podstoupil mučednickou smrt. Tato část baziliky skutečně stojí na jedné straně někdejšího Neronova cirku.

41. OLTÁŘ SV. JOSEFA

Oltář Mariina manžela, sv. Josefa, požehnal 19. března 1963 papež Jan XXIII. Starobylý sarkofág v oltáři uchovává ostatky apoštolů Šimona a Judy Tadeáše.

42. OLTÁŘ SV. TOMÁŠE

Oltář sv. Tomáše se nachází v pravé nice jižního transeptu baziliky. Nástěnná výzdoba spadá do období pontifikátu Klementa VIII., který měl v úmyslu zasvětit tuto kapli sv. Janu Evangelistovi. Za papeže Pavla V. sem bylo uloženo tělo sv. Bonifáce a po něm dlouhá léta zvana i kaple. Nejstarší zprávu o zasvěcení tohoto oltáře sv. Tomáši máme ze 30. ledna 1621. Byl mezi prvními v bazilice, na němž papež Urban VIII. nechal vytvořit oltářní obraz (Domenico Passignano), který tu vydržel až do roku 1822, kdy byl nahrazen mozaikou, zobrazující stejnou událost. Dějiny nevěřícího Tomáše (Jan 20,24-29) byly velmi populární. Proč? Odpověď naznačují slova papeže sv. Řehoře Velikého: „nedostatek Tomášovy víry nás povzbuzuje ve víře víc, než víra věřících učedníků“.

Napravo od oltáře se nachází mozaika sv. Magdalény Canossy (1774-1835), zakladatelky kongregace synů a dcer Boží lásky, o níž při svatořečení Jan Pavel II. řekl: „láska k Bohu ji stravovala jako žár; zaníceně milovala Ukřižovaného; proto kráčela vstříc všem formám chudoby: jak ekonomické, tak morální, nemoci stejně jako nevědomosti“.

Vlevo pak je portrét Marie Dominiky Mazzarello (1837-1881). Byla nejstarší ze sedmi dětí v chudé rolnické rodině. Měla energickou a houževnatou povahu a od dětství i velkou úctu k Panně Marii. Tři rodiny Mazzarellových se společně choďvaly modlit růženec ke kapličky Panny Marie

Pomocnice křesťanů v blízkosti osady. Marie Dominika dle zvyku v 11ti letech přistoupila k 1. sv. přijímání a od té doby chodila často i za cenu nemalých obětí. V 17ti letech z podnětu dona Pestarino založila ještě se čtyřmi dalšími děvčaty sdružení Dcery Neposkvrněného početí Panny Marie. Členky se věnovaly apoštolátu mezi děvčaty. Vedle duchovního života se učily také šít.

Ve 20ti letech se Marie Dominika nakazila tyfem. při ošetřování nemocných příbuzných Tato těžká nemoc natrvalo oslabila její organizmus, takže nebyla schopná prací v rodinném hospodářství. S kamarádkou Petronelou si v obci zřídily malou krejčovskou dílnu. Současně se povzbuzovaly v duchovním a mravním životě a Marie bývala upřímně veselá. V roce 1864 se s Marií Dominikou a s jejím společenstvím seznámil Jan Bosko. Před tím měl prý sen, v němž

byl obklopen děvčaty, která k němu vztahovala ruce, aby je zachránil. V té chvíli uviděl i Pannu Marii, která mu vyčítavě řekla: "Nejsou to také moje děti?" Jan Bosko se pak rozhodl do svého díla zahrnout i děvčata. V Mariině sdružení viděl možnou větev salesiánské řeholní společnosti a tak navrhl její spojení. Dohodli se na názvu "Dcery Panny Marie, pomocnice křesťanů". Hlavní rysy pravidel této odnože navrhl Janu Boskovi prý Pius IX. v roce 1871 a v dalším roce 26ti členkám Jan Bosko předal řeholní šat a pravidla kongregace. Za první přestavenou byla zvolena spoluzakladatelka Marie Dominika. Jejich první dům v Mornese byl spojen s výchovným ústavem pro děvčata. Představenou kongregace byla posledních 9 let svého života. V roce 1938 byla blahorečená a 24. 6. 1951 kanonizovaná Piem XII.

43. NÁHROBEK ALEXANDRA VII. (Fabio Chigi, 7. dubna 1655 – 22. května 1667)

Naproti vpravo se nachází jeden z nejvelkolepějších pomníků u sv. Petra – náhrobek papeže Alexandra VII. (1655-1667), který je dílem tehdy už 80-ti letého Berniniho, jemuž též papež zadal, aby uzavřel svatopetrské náměstí kolonádou.

Papež zde klečí v usebrané modlitbě, aniž by ho jakkoli zneklidňovala vidina smrti, která zvedá těžký plášť a v ruce drží přesýpací hodiny, aby ukázala, že jeho čas se završil. Čtyři sochy představují ctnosti,

v nichž papež vynikal: vpredu je Láska s dítětem v náručí, dále Pravdivost, jejíž noha spočívá na zeměkouli,

zejména na Anglii, kde se papež marně

snažil zastavit šířící se anglikánství; na druhé straně pak je zobrazena Rozvážnost a Spravedlnost.

44. OLTÁŘ BOŽSKÉHO SRDCE PÁNĚ

Oltářní obraz byl požehnán v roce 1923 u příležitosti kanonizace sv. Markéty Marie Alacoque, světky, která šířila úctu k Božskému srdci Páně. Když sv. Markéta Marie vyprávěla svému duchovnímu vůdci, že ji navštívil náš Pán, ten pochyboval o její upřímnosti. Jen řekl, aby pokud se jí Ježíš příště ukáže – se ho zeptala na některé ze svých minulých hříchů. Při další návštěvě mu poněkud rozpačitě sdělila výsledek: Náš Pán jí řekl, že si na žádný z jejich hříchů nepamatuje! Tehdy duchovní vůdce poznal, že říká pravdu, protože Boží odpuštění je naprosté a bezpodmínečné.

45-46. OLTÁŘ NAŠÍ PANÍ NA SLOUPU

Nyní vstupujeme do kaple Naší Paní „na sloupě“, nad níž se vypíná jedna z menších kupolí baziliky a nachází se na konci levého traktu. Napravo je v kapli oltář sv. Lva Velikého **47.** (440-461), prvního papeže, který byl pohřben v bazilice. Po smrti bylo jeho tělo

nejprve uloženo v sakristii staro-bylé baziliky, následně pak bylo přeneseno k Porticu Pontificum. Nakonec si papež Pavel V. přál, aby se přeneslo do jeho kaple spolu s pozůstatky papežů Lva II., Lva III., Lva IV., a Řehoře XIII. Velký oltářní obraz zachycuje setkání papeže Lva Velikého s Atilou, hunským králem, který v roce 452 táhl na Řím, a jehož se papeži podařilo zastavit a tím zachránit Řím před pleněním. Nalevo je oltář Naší Paní na sloupě zvaný tak podle starobylého milostného obrazu Panny Marie namalovaném na sloupě původní baziliky. V roce 1607 byl přemístěn na tento oltář a obklopen skvostnými alabastrovými sloupy. Po II. vat. koncilu, ji Pavel VI. poctil titulem „Mater Ecclesiae“ (Matka Církve). Mozaikovou kopii dal Jan Pavel II. v roce 1981 umístit na vnější zeď apoštolského paláce, kde jí můžeme spatřit i v noci, neboť je nasvícena.

48. NÁHROBEK ALEXANDRA VIII.
(Pietro Vito Ottoboni, 6. října 1689 – 1. února 1691)

49. OLTÁŘ SV. PETRA, JAK UZDRAVUJE CHROMÉHO
Biblická scéna se odehrála u brány jeruzalémského chrámu zvaná „Krásná“ (Skt 3,1-10). Traduje se, že před tímto obrazem dostal Lincoln nápad dát citát jako motto pro dolarovou bankovku:

"SILVER AND GOLD I HAVE NONE,
BUT WHAT I HAVE THAT I GIVE UNTO THEE."

Petr a Jan šli o třetí hodině do chrámu k odpolední modlitbě.

Právě tam přinášeli nějakého člověka, chromého od narození; každý den ho posadili u chrámové brány, které se říká Krásná, aby prosil o almužnu ty, kdo tam vcházel. Když viděl přicházet do chrámu Petra a Jana, prosil také je o almužnu. Petr spolu s Janem na něj upřeli zrak a řekli: "Pohleď na nás!" Obrátil se k nim a čekal, že od nich něco dostane. Petr však řekl: "Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod'!" Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát; a vtom se chromému zpevnily klouby, vyskočil na nohy, vzpřimil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal radostí a chválil Boha. A všichni ho viděli, jak chodí a chválí Boha. Když poznali, že je to ten, co sedal a žebřal před chrámem u Krásné brány, žasli a byli u vytržení nad tím, co se stalo.

50.,52. OLTÁŘ KATEDRY SV. PETRA
Význam tohoto oltáře – „Katedry sv. Petra“ nastínil výmluvně Svatý Otec Benedikt XVI. při generální audienci o Svátku Stolce sv. Petra – 22. 2. 2006. Jeho slova přináším v plném znění:

Latinská liturgie dnes slaví svátek Stolce svatého Petra. Jde o velmi starobylou tradici, v Římě doloženou již od 4. století, kterou jsou Bohu vzdávány díky za poslání svěřené apoštolu Petrovi a jeho nástupcům. „Katedra“ je doslovně pevný

stolec biskupa, místo v mateřském chrámu diecéze, který se proto nazývá „katedrála“, je symbolem biskupovy autority a zvláště jeho „magisteria“, tj. evangelijního učení, k němuž je jako nástupce apoštolů povolán, aby jej střežil a předával křesťanskému společenství. Když biskup stane v čele určité diecéze, jež mu byla svěřena, posadí se na stolec s mitrou na hlavě a s berlou v ruce. Z tohoto stolce pak vede, coby učitel a pastýř, putování věřících ve víře, naději a lásce.

Jaký tedy byl „stolec“ svatého Petra? On, jehož si Kristus vyvolil jako „skálu“, na které se má vybudovat církev (srov. Mt 16,18), začal svou službu v Jeruzalémě po Nanebevstoupení Páně a Seslání Ducha svatého. Prvním církevním „stolcem“ bylo večeřadlo a je velmi pravděpodobné, že v onom sále, kde se společně s učedníky modlila také Maria, Ježíšova Matka, bylo vyhrazeno zvláštní místo pro Šimona Petra. Potom se Petrovým sídlem (stolcem) stala Antiochie, město ležící na řece Orontu v Sýrii. V tehdejší době to byla třetí metropole římského impéria po městě Římu a egyptské Alexandrii. Petr byl prvním biskupem onoho města, kde hlásal evangelium Barnabáš a Pavel a kde také „byli učedníci poprvé nazváni křesťany“ (Sk 11,26). Římské martyrologium před reformou dokonce předpokládalo také zvláštní slavení „Petrova stolce v Antiochii“. Odtud Boží Prozřetelnost zavedla Petra do Říma, kde završil svou pout' ve službě evangelia mučednickou smrtí. Tímto Římský stolec získal větší váhu a byl poctěn úkolem, jenž Kristus svěřil Petrovi – být k službám všem ostatním diecézím a farnostem a povzbuzovat a sjednocovat Boží lid.

Římský stolec byl tedy uznán jako stolec Petrova nástupce a stolec jeho biskupa představoval stolec apoštola pověřeného Kristem, aby pásł celé stáde. Dosvědčují to nejstarší církevní Otcové, jako například svatý Irenej, lyonský biskup, jenž ve svém traktátu „Proti herezím“ popisuje římskou církev jako „největší a nejstarobylější, kterou všichni znají... založenou a zřízenou v Římě dvěma přeslavnými apoštoly Petrem a Pavlem,“ a dodává: „S touto církví se pro její znamenitou nadřazenost musí shodnout církev všeobecná, tedy věřící, ať už žijí kdekoliv“ (III, 3, 2-3). Tertullián pak tvrdí: „Jak je tato římská církev blažená! Byli to sami apoštolové, kdo jí vlil veškeré učení svou krví“ (*La prescrizione degli eretici*, 36.) Stolec římského biskupa tedy představuje nejen jeho službu římskému společenství, nýbrž jeho poslání vůdce celého Božího lidu.

Slavit „Stolec“ sv. Petra proto znamená dávat mu mocný duchovní význam a rozpoznávat v něm výsadní znamení lásky Boha, dobrého a věčného Pastýře, který chce shromáždit celou svou církev a vést ji po cestě spásy. Z mnoha svědectví Otců bych rád uvedl slova sv. Jeronýma z jeho listu psaného římskému biskupovi, jenž je zvláště zajímavý. Výslovně v něm poukazuje na Petrův „stolec“, který chápe jako bezpečný přístav pravdy a pokoje. Jeroným píše: „Rozhodl jsem se poradit se s Petrovým stolcem, kde se nachází ona víra, již ústa jednoho apoštola velebila; přicházím nyní prosit o pokrm pro svou duši tam, kde jsem dostal Kristův oděv. Já neusiluji o jiné prvenství než o Kristovo, proto navazuji společenství s Tvou blažeností, totiž s Petrovým stolcem. Víím, že na této skále je zbudována církev“ (*Listy I, 15, 1-2*).

Drazí bratři a sestry, v apsidě basiliky sv. Petra, jak víte, se nachází pomník Stolec sv. Petra, zralé dílo Berniniho, provedené ve tvaru velkého bronzového trůnu podpíraného čtyřmi učiteli církve, dvěma západními, sv. Augustinem a sv. Ambrožem, a dvěma východními, sv. Janem Zlatoústým a sv. Atanášem. Vybíízím vás, abyste se před tímto podmanivým dílem, které je dnes možno obdivovat v záři stovek svící, zastavili a modlili zvláště za službu, která mi byla svěřena Bohem. Až vzhlédnete k alabastrovému oknu, jež je umístněno nad stolcem, vzývejte Ducha svatého, aby svým světlem a svou silou mou každodenní službu celé církvi vždy podporoval.

51. NÁHROBEK PAVLA III.

(Alessandro Farnese, 13. října 1549–10. listopadu 1549)
Tento papež svolal v roce 1547 Tridentský koncil a pověřil Michelangelo namalováním fresky Posledního soudu v Sixtínské kapli a vedením stavebních prací na bazilice.

Traduje se, že modely pro alegorické zobrazení Spravedlnosti a Prozíravosti byly papežova krásná sestra Julie a její matka.

53. NÁHROBEK URBANA VIII.

(Maffeo Barberini, 6. srpna 1623 – 29. července 1644)
Napravo od oltáře Katedry sv. Petra se nachází hrob Urbana VIII, mistrovské dílo velkého Berniniho, který je dokončil v roce 1647, tedy tři roky po smrti svého velkého mecenáše. Je vůbec prvním sochařským dílem

Berniniho, v němž užil barevných mramorů, a to nikoli jako dekorace, nýbrž k vyjádření svých idejí.

Tento papež podruhé odsoudil Galileiho (+1642), třebaže byl jeho osobním přítelem, a pod hrozbou útrpného práva jej přinutil zříci se Koperníkovského systému (1633).

Papež Urban VIII. posvětil novou svatopetrskou baziliku – 18. listopadu 1626, a pověřil věhlasného sochaře a architekta Gian Lorenza Berniniho (+1680) a další umělce, aby zvelebili baziliku, římská náměstí a ulice. Byl to tento papež, který si zvolil Castel Gandolfo, asi 15 kilometrů jihovýchodně od Říma, za své letní sídlo.

Bulou, s datem 22. dubna 1639, zakázal otroctví všeho druhu mezi Indiány v Brazílii, Paraguaji a celé západní Indii.

54. NÁHROBEK KLEMENTA X.

(Emilio Altieri, 29. dubna 1670 – 22. července 1676)
Basrelief zobrazuje otevření Svaté brány během Jubilejního roku 1675. Pod dlažbou naproti pomníku spočívají pod prostým náhrobním kamenem ostatky papežů Sixta IV. a Julia II.

55. SV. PETR KRÍŠÍ TABITU

O zázraku vzkříšení ženy z města Joppe, jménem Tabita, čteme ve Skutcích apoštolů (9,36-42):

V Joppe žila učednice jménem Tabita, řecky Dorkas (Srňka). Konala mnoho dobrých skutků a štědře rozdávala almužny. Ale právě tehdy onemocněla a zemřela. Umyli ji a položili do horního pokoje. Poněvadž Lydda je blízko Joppe, dověděli se učedníci, že je tam Petr, a poslali k němu dva muže s naléhavou prosbou: "Přijď rychle k nám!" Petr se hned s nimi vydal na cestu. Když přišli do Joppe, zavedli jej do horního pokoje, kde ho s pláčem obklopily všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které jim Tabita šila, dokud byla naživu.

Petr poslal všechny z místnosti; pak poklekl, pomodlil se, obrátil se k mrtvé a řekl: "Tabito, vstaň!" Ona otevřela oči, a když spatřila Petra, zvedla se na lůžku. Podal jí ruku a

pomohl jí vstát.

Pak všechny zavolal, i vdovy, a

vrátil jim ji živou. Zpráva o tom se rozšířila po celém Joppe a mnoho lidí uvěřilo v Pána.

56. OLTÁŘ SV. PETRONILY

V oltáři jsou uloženy ostatky sv. Petronily, která byla umučena za císaře Diokleciána. Její ostatky byly v roce 750 přeneseny z katakomb sv. Domicily do kaple francouzských králů Pepina a Karla Velikého ve staré bazilice. Petronila byla legendární dcerou sv. Petra, a Francie – tradičně zvaná „prvorozená dcera svaté Matky Církve“ – k ní odedávna chovala zvláštní úctu.

57. OLTÁŘ SV. ARCHANDĚLA MICHAELA

Pro tento oltář byl zhotoven první obraz nové baziliky 29. září 1628 u příležitosti výročí pontifikátu Urbana VIII.

58. OLTÁŘ PETROVY LOĎKY

Za sloupem sv. Heleny najdeme oltář Petrovy loďky, zvaný tak podle obrazu, vycházejícího z původní fresky a znázorňujícího evangelijní epizodu bouře na moři, kdy Ježíš vyzývá Petra, aby za ním krácel po vlnách.

59. Náhrobek Klementa XIII.

(Carlo Rezzonico, 6. července 1758 – 2. února 1769)

Monumentální náhrobek Klementa XIII. je dílem Antonia Canovy, který na něm pracoval v letech 1783-92. Ztvárňuje papeže, klečícího na modlitbách, s mitrou položenou vedle na zemi a nalevo od sarkofágu symbol Náboženství v židovském kněžském odění a křížem; napravo pak napůl ležící pohřební Génius.

Na podstavci jsou dva lvi: jeden spící, druhý bdící. Tito jsou z travertinu, zatímco zbytek náhrobku je z bílého karárského mramoru. Pontifikát Klementa XIII. byl poznamenán tlakem osvícenství Bourbonské Francie, Španělska, Neapole a Parmy, usilujícím o zrušení jezuitů (tehdy měl řád 23.000 členů, 800 sídel, 700 kolejí a 270 misíí). Papež však jezuity hájil (7. ledna 1765 vydal bulu *Apostolicum pascendi*, kde vyvrací pomluvy namířené proti řádu a naopak chválí jeho činnost).

Podporoval umění, nařídil, aby byly zakryty některé nahé sochy včetně několika fresek v Sixtinské kapli. *Registro Annuale* z roku 1758 o něm mluví jako o „nejčestnějším člověku na zemi; příkladném církevním hodnostáři, ryzích hodnot: zbožném, neochvějném, vzdělaném a vlídném“.

60. PRAVÁ (SEVERNÍ) LOŽ BAZILIKY

Obvykle je přístupná jen těm, kdo chtějí přistoupit k sv. zpovědi. Tady v roce 1869 probíhal I. vatikánský koncil. Na zlatém podkladu čteme slova: „RESPONDENS PETRUS, DIXIT: TU ES CHRISTUS, FILIUS DEI VIVI. AIT IESUS: BEATUS ES SIMON BAR IONA:

61. OLTÁŘ SV. ERASMA

QUIA CARO, ET SANGUIS NON REVELAVIT TIBI“

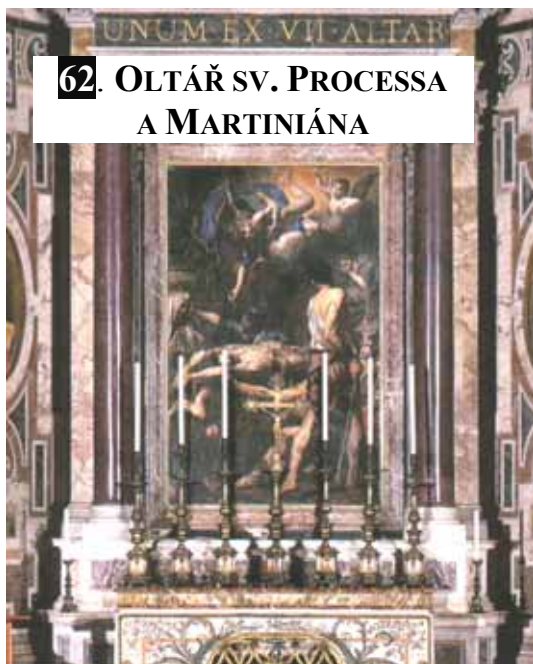
(Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého!“ Ježíš mu na to řekl:

„Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev...“
Mt 16,16-17).

Processus a Martinián

Processus a Martinián byli římsí vojáci, kteří měli hlídat sv. Petra v Marmertinském vězení v Římě. Když ale slyšeli jeho kázání, obrátili se a přijali z jeho rukou křest. Vzápětí však byli zatčeni, bití a na

**62. OLTÁŘ SV. PROCESSA
A MARTINIÁNA**

příkaz císaře Nera s'ati. Jejich těla byla pohřbena v katakombách sv. Agáty na Via Aurelia, odkud byli za Pascala I. (817-824) přeneseni do vatikánské baziliky. Od té doby se jejich kult začal rozmáhat, proto také oltář sv. Processa a Martiniána patří mezi sedm nejprivilegovanějších.

64. OLTÁŘ SV. BAZILA

63. OLTÁŘ SV. VÁCLAVA

65. NÁHROBEK BENEDIKTA XIV. (Prospero Lambertini, 17. srpna 1740 – 3. května 1758)

BENEDICTO XIV PONT. MAX

S.R.E. CARDINALES AB EO CREATI

Mramor na jeho pomník věnovalo čtyřiašedesát kardinálů, které jmenoval během svého pontifikátu, jak dokládá nápis na jeho náhrobku. Papež zemřel na zápal plic v požehnaném věku 83-ti let. Jeho poslední slova byla: „Náš Pán zemřel pod Pilátem, já skonám pod Pontiem“ (Pontius byl jeho osobní lékař). Humor tohoto boloňského papeže zazněl už během konkláve, které bylo nejdelším v moderních dějinách – trvalo šest měsíců, kdy ke kardinálům prohlásil: „Chcete-li zvolit světce, volte Gottiho. Pokud chcete politika, volte Aldrovandiho. Ale pokud si přejete dobráka, volte mě“ (papež měl ve zvyku užívat této poněkud bodré řeči, proto mu byl pro jeho velkorysost výrok hned odpuštěn). Symbol Moudrosti po levici je odkazem na hlubokou vzdělanost papeže, který mj. vydal řád pro beatifikace a kanonizace Božích služebníků.

65. OLTÁŘ SV. JERONÝMA

Pod oltářem sv. Jeronýma spočívá skleněná rakev s tělem papeže Jana XXIII., který zemřel v roce 1963 a za blahosladeného byl prohlášen Janem Pavlem II., 3. září 2000. Jan XXIII. byl specialistou na Otce Církve a zvláštní úctu choval ke sv. Jeronýmovi.

67. ŘEHOŘOVA KAPLE

s hroby Benedikta XIV. a Řehoře XVI. S jejím budováním započal Michelangelo a dokončil je Giacomo Della Porta.

68. OLTÁŘ PANNY MARIE POMOCNÉ

Oltář Panny Marie Pomocné zdobí vzácný alabastr, ametyst a další drahokamy, jakož i čtyři úchvatné sloupy s afrického mramoru a zeleného porfýru.

V porfýrové schránce se tu rovněž uchovávají ostatky sv. Řehoře Naziánského (+390)

jednoho ze tří velkých kapadockých Otců. Je vyobrazen i na lunetách oblouků spolu s Řehořem Velikým, sv. Bazilem a sv. Jeronýmem. Obraz Panny Marie patří k jedné z mála ikon v bazilice, které jsou malovány na dřevě. Když se někteří křesťané octli pod nadvládou muslimů, mnohdy skončili v otroctví, protože odmítli zřici se své víry. Ostatní křesťané pak často pod ochranou Panny Marie Pomocné – Pomocnice křesťanů, shromažďovali fondy, aby je vykupovali.

69. NÁHROBEK ŘEHOŘE XVI. (Bartolomeo Cappellari, 2. února 1831 – 1. června 1846)

Byl kamaldulským mnichem a posledním mnichem, který usedl na Petrův stolec. Patřil k nejreakčnějším papežům: dvakrát zburcoval rakouské vojsko, aby potlačilo vzpuru v papežském státě a proti italskému nacionalismu postavil svobodu svědomí, svobodu tisku a odluku Církve od státu. Současně byl zapáleným šířitelem misí (Indie, Čína, Polynésie, severoameričtí Indiáni). Zdvojnásobil počet apoštolských administrátorů v Anglii a značně zvýšil počet biskupů ve Spojených státech. Za jeho pontifikátu bylo pět kanonizací, třiatřicet Božích služebníků bylo beatifikováno, založil mnoho nových řádů a podporoval úctu k Neposkvrněnému Početí Panny Marie. Řehoř

XVI rovněž založil Etruské a Egyptské muzeum ve Vatikáně a Křesťanské muzeum v Lateráně.

70. NÁHROBEK ŘEHOŘE XIV. (Niccolo Sfrondrati, 5. prosince 1590 – 16. října 1591)

„Zdobení hrobu, projevy zármutku a pohřební pompa, jsou útěchou pro pozůstalé... Zbožným duším, které zbaveny hříchů spějí k Pánu, pramálo záleží, zda jejich tělo má hrob prostý či nikoli; ovšem ani nejdražší hrob nic nepomůže zlým a těm, kdo jsou dosud spoutáni v osidlech hříchů.“ (Benedikt XIV.)

Tato slova jsou zřejmě nejvýmluvnější odpovědí na otázku: proč hrob tohoto papeže, jehož pontifikát trval jediný rok, patří k nejprostším v bazilice.

71. NÁHROBEK

ŘEHOŘE XIII. (Ugo

Buoncompagni, 13. května 1572 – 10. dubna 1585)

Předtím, než byl zvolen papežem přednášel právo

na Boloňské univerzitě. Jako odborník v právu a teologii byl poslán papežem Piem IV. na Tridentský koncil. Později jako papež podporoval katolictví v době, kdy se Bavorskem a Polskem šířil protestantismus. Udržoval přímé kontakty s mnoha světcí: Karlem Boromejským, Filipem Neri, Ignácem z Loyoly či Robertem Bellarminem, jakož i nepřímé kontakty

se sv. Terezii z Avily a sv. Janem od Kříže. Během jeho pontifikátu vzkvétaly jezuitské misie v Indii, Japonsku a Brazílii; je rovněž zakladatelem Gregoriánské univerzity; velkým mistrem polyfonie, mezi jeho chráněnce patřili např. Pierluigi da Palestrina a básník Torquato Tasso.

Zavedl rovněž tzv. Gregoriánský kalendář. Vynikající vědci a astronomové shledali, že poslední kalendář vydaný Juliem Césarem v roce

45 před Kristem, vykazují několik nepřesností, a po šestnácti staletích dosáhli rozdílu deset dní. Oprava byla provedena 4. října 1582, kdy se kalendář posunul na 15. říjen. Datum bylo zvoleno úmyslně, aby se nezapomnělo na svátek sv. Františka z Assisi! Ruská pravoslavná Církev však Gregoriánský kalendář nepřijala až do komunistické revoluce v roce 1917! Proto tzv. „Říjnová revoluce“ se ve skutečnosti odehrála v listopadu.

← **72. KAPLE NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI**

73. NÁHROBEK MATYLDY CANOSY

74. NÁHROBEK INOCENCE XII.
(Antonio Pignatelli, 12.7.1691–27.9.1700)

75. Náhrobek Pia XII.

(Eugenio Pacelli, 2. 3. 1939 – 9. 10. 1958)

Velký papež těžkého období II. světové války: „*O nic se nepřijde mírem, ale vše může být ztraceno válkou*“.

76. KAPLE SV. ŠEBESTIÁNA

77. NÁHROBEK PIA XI.

(Achille Ratti, 6. února 1922 – 10. února 1939)

Předválečný papež, který napsal třicet encyklik, jako první začal používat rozhlasu, dosáhl tří doktorátů Gregoriánské univerzity a velký příznivec horolezectví. Jeho heslo: „Kristův pokoj v Kristově království“ bylo konstatováním, že Církev musí aktivně působit ve světě a neizolovat se od něj. Papež byl nucen adresovat nacistické vládě v Německu celkem 34 protestních nót proti útisku Církve. Zvrat nastal, když v roce 1937 vydal svou německy psanou encykliku *Mit brennender Sorge*. Byla jednou z prvních papežských encyklik, která dosáhla skutečně světového ohlasu, i když z politických důvodů. Byla jedním z prvních papežských dokumentů, který překročil hranice katolického světa: četli ji věřící i nevěřící, katolíci i protestanti, ba právě oni poprvé přispěli k tomu, že se dostalo papežskému dokumentu dosud

nevidaného veřejného uznání.

„Ti, kdo povyšují rasu, národ či některou z jeho konkrétních forem, představitele státní moci anebo jiné základní prvky lidské společnosti na normu, jež převyšuje vše, včetně náboženských hodnot, převracejí a falšují řád věcí stvořených podle boží vůle“ (Mit brennender Sorge)

78

**NÁHROBEK
KRISTINY
ŠVÉDSKÉ
(1626-1689)**
Švédská
královna
přijala křest
a zřekla se
trůnu.

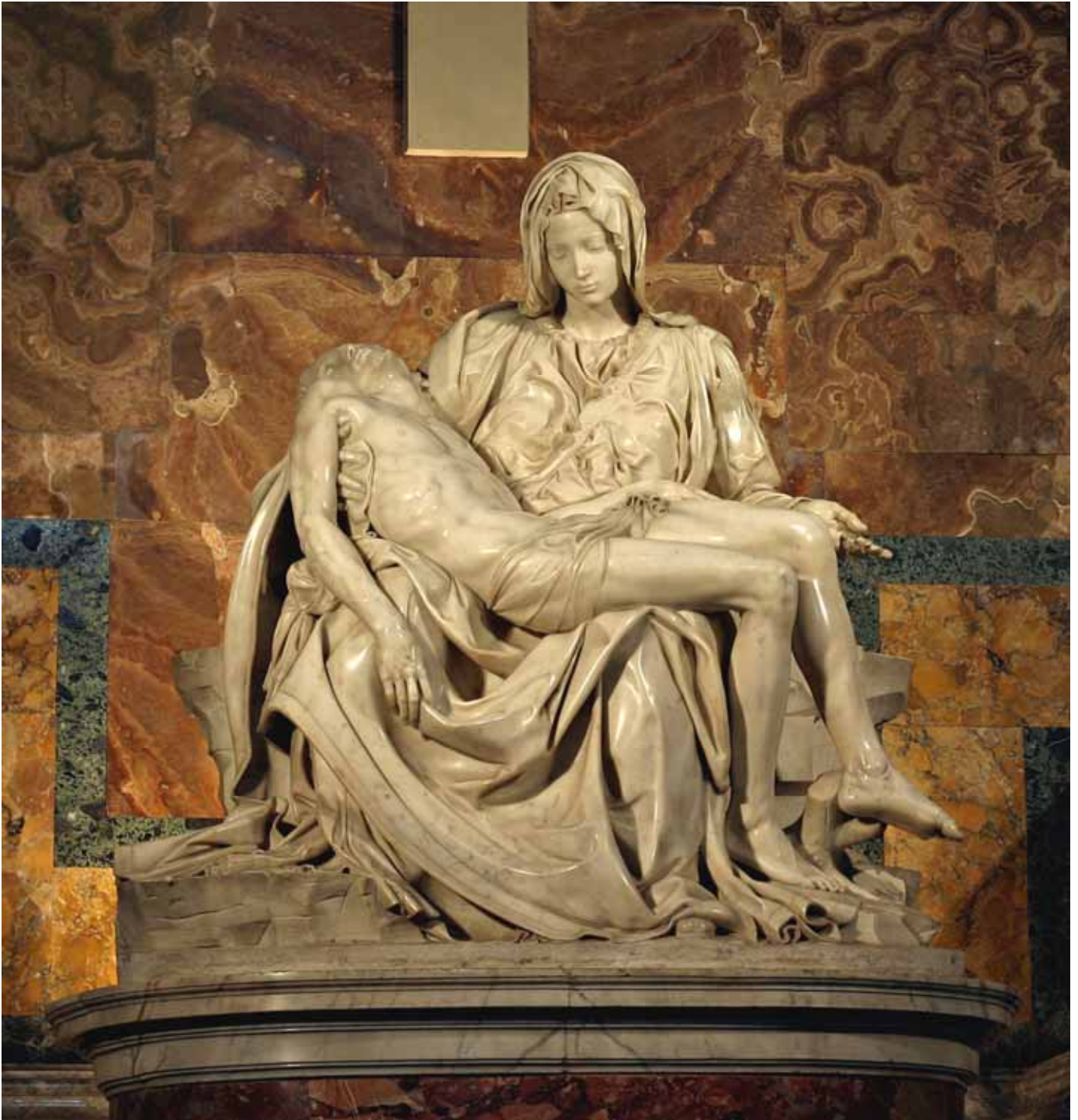
79.

**NÁHROBEK
LVA XII.**

(Annibale Genga, 28. září 1823 – 10. února 1829)

Monument představuje papeže, udělujícího požehnání *Urbi et Orbi* o Jubilejním roce 1825. Když byl zvolen papežem, cítil, že je nemocen a jeho dny se chýlí, proto říkal kardinálům: „zvolili

jste mrtvého muže“.

„MICHAEL. ANGELUS. BONAROTUS. FLORENT. FACIEBAT“

„Vytvořil Michelangelo Buonarroti z Florencie“ – tato slova vytesal 24-ti letý Michelangelo na šerpu Panny Marie. Jediné dílo, na němž zanechal svůj podpis.

Hrob sv. Petra, Pieta - místa, kde každý v hluboké zastaví se meditaci a mlčení:
v prosbě, ať taj lásky té zas a znovu, jak kdys z úst Knížete apoštolů,
či v tváři Matky pod křížem, srdce, ducha rozezní:
„Pane, jenž všechno víš, dej ať i já Tě miluji!“

SOCHY SVATÝCH ZAKLADATELŮ

A-Nahoře: SV. LUCIE FILIPPI

Narodila se 13. ledna 1672 v Tarquinii. Její život byl záhy poznamenán bolestí. Pohlazení a něžnosti maminky, sklánějící se nad její postýlkou, krutě ukončila smrt. Lucii bylo jedenáct měsíců a pár dní, když jí ve věku 27 let zemřela matka. Pár roků nato jí zemřel i otec. Tyto bolestné ztráty vedly světici k tomu, že se stále více vzdalovala zemi, a stále silněji lnula k Bohu, usilujíc o dosažení stále krásnějších ctností. Skromná v nitru i navenek, vyhýbala se špatným společníkům, jež svými neřestmi zamořovaly nevinné duše a stranila se marnosti. Dobrota a jas jejího srdce, stejně jako bodec neštěstí, to vše ji vedlo k tomu, že hledala pokoj a radost jedině v Bohu. Vše k ní promlouvalo o Bohu: obloha, moře, i sama pole v Tarquinii. Už v mladistvém věku si jako velkého pokladu vážila katechetického apoštolátu, a právě k tomuto poslání a to v mnohem větším

rozměru, ji povolala Boží

Prozřetelnost. V 16-ti letech se jí dostalo šťastného setkání s kardinálem Barbarigem, na jehož radu vstoupila do kláštera sv. Kláry v Montefiascone. Tady začala svou formaci, která později vyvrcholila ve vznešený ideál osvěcovat mysl a pozvedat srdce. Věnovala se službě vzdělávání sester, které se po své matce nazvaly „*Maestre Pie Filippine*“. Otevřela několik škol v Montefiascone, a

její instituty zapustily kořeny i v Římě a v dalších centrech Itálie. Několik jich založila i v zahraničí, zvláště v severní Americe, kde požehnaně působí dosud. Strávena námahami, ale

bohatá zásluhami, zesnula 25. března 1732. Papež Pius XI. ji v roce 1926 zapsal mezi blahoslavené a 22. června 1930 pak vepsal její jméno do seznamu svatých panen.

A-Dole: SV. PETR Z ALKANTARY

Svatá Terezie z Avily bývá nazývána „ctí Španělska“. Ale je třeba dodat, že tuto čest sdílí se svým rodákem a

současníkem, sv. Petrem z Alkantary. Sama o něm napsala: „*Petr z Alkantary byl skutečným vzorem ctností! Dnešní svět už není schopen takové dokonalosti. Říká se, že svatí jsou slabší, než kdysi, a že my už nejsme takoví, jako křesťané minulosti. Tento svatý muž byl z naší doby, ale jeho horlivost byla mocná jako kdysi!*“ Petr se narodil roku 1499 v Alkantaře, malém městečku Estremadury na hranicích s Portugalskem. V šestnácti letech přijal řeholní šat svatého Františka a po celý život usiloval o návrat řádu k přísnosti prvotní Regule. Snažil se být příkladem nejprísnějšího pokání a nejzažší chudoby. Nelze se proto divit, že se u mnoha bratří setkal se zarputilým odporem. Ne všichni totiž sdíleli jeho kajícího ducha. Jednou ho hledal řeholník jiného řádu. Našel ho v jeskyni na zahradě, nahého, jen s pláštíkem přehozeným přes záda. „Proč jste tak nedůstojně oděn?“, tázal se host. Světec se omlouval: „Ach, můj otče, čtete evangelium. Tam se píše, že máme mít jen jednu tuniku. Já tu svou před chvilkou vypral a vyvěsil tamhle na kámen. Jen co trochu oschne, hned si ji obléknu“. Císař Karel V., dobyvatel světa, jej chtěl za zpovědníka. Františkán mu padl k nohám, políbil mu ruku a řekl: „Vaše Výsost bude jistě hledat Boží vůli. Jestliže se k vám už nevrátím, znamená to, že Bůh nechce, abych tento úděl přijal“. A od té doby ho císař už nespáčil. Zemřel 18. října 1562.

B-N: SV. SOFIE MAGDALÉNA BARATOVÁ

Je mimořádným svědkem života Církve krátce po Francouzské revoluci. Narodila se v noci 13. prosince 1779 jako poslední ze tří dětí ve velmi zbožné a úměrně zámožné rodině výrobce sudů a bednáře v Joigny (Auxerre) v Burgundsku. Právě když spatřovala světlo světa, vypukl ve vedlejší domě požár. Byla tak křehká, že ji hned následujícího dne nechali pokřtít. Nejstarší ze sourozenců – o jedenáct let starší Ludvík, její kmotr a pozdější jezuita – považoval za svou povinnost předat jí lásku k vědění a vzdělávat ji ve společné víře. Velmi náročnou metodou ji učil latině, řečtině, dějinám, fyzice i matematice. V roce 1793, během doby pronásledování, však byl uvězněn a se vši vážností mu hrozila gilotina. Svobody se dočkal jen díky pádu Robespiera. V roce 1795 přijal kněžské svěcení. Spolu se sestrou přesídlili do Paříže, kde ji dále učil teologii, studiu Bible a Otců Církve. Magdaléna se také naučila italsky a španělsky, čímž dosáhla na svou dobu pro ženu výjimečné úrovně vzdělání. Ve volném čase vyšívala a tajně učila děti katechizmu ve čtvrti Marais. Už od útlého dětství pěstovala náročnou duchovní disciplínu, která uzrála v rozhodnutí obléknout řeholní šat karmelitky. Boží záměry však byly jiné. Bratr jí představil otce Josefa Varina, který obnovoval ve Francii činnost Tovaryšstva Ježíšova a uvažoval nad znovu otevřením křesťanských škol, zavřeným během revoluce. Kněz v ní ihned viděl ideální osobnost pro své dílo. A tak jednadvacetiletá Magdaléna se 21. listopadu 1800 spolu se třemi dalšími společnicemi

zasvětila Pánu. Tak vznikla Společnost Božského Srdce Páně zaměřená na vzdělání a výchovu žen. Z politických důvodů však byl tento název zveřejněn až v roce 1815. Teprve konkordát mezi Svatým Stolicem a Francií, ukončil v roce 1801 pronásledování a Magdaléna mohla odejít vyučovat do Amiens, kde později vznikl první dům Institutu. V roce 1804 získala někdejší klášter v Grenoblu a pozoruhodným řízením Boží Prozřetelnosti poznala Filippinu Duchesne (kanonizovanou v roce 1988). Mladá dcera advokáta, která se kvůli zrušení konventu věnovala vyučování, vstoupila do Společnosti. V roce 1805 byla Magdaléna zvolena v pouhých pětadvaceti letech generální představenou a tento úřad zastávala až do smrti. V prosinci 1826 se Společnosti dostalo schválení papežem Lvem XII. Spiritualita sv. Magdalény Sofie byla inspirována sv. Ignácem z Loyoly a úctou k Božskému Srdci Páně. Říkávala: „Tato malá Společnost je zcela zasvěcena slávě Božského Srdce Ježíšova a šíření jeho kultu; tento cíl musí mít před očima všechny, které do něj vstoupí“. „Duchem Společnosti je modlitba a vnitřní život“. Základním úkolem pak vzdělávání mládeže, aby „se v duších vybudovaly pevné základy víry v eucharistii a vychoval velký zástup adorujících“.

Neúnavně cestovala jak po Francii, tak po Evropě, aby osobně jednala, kupovala, budovala domy. Dostala se dokonce i do Alžírka. Díky s. Filippině se v roce 1818 dostal Institut za oceán, do severní Ameriky a ve velmi tvrdých podmínkách se dokonce dostala až ke kmenu Potawatomi. V roce 1864, tehdy už jako pětadesátiletá, chtěla ze svého úřadu odstoupit, ale sestry si to nepřály. Následujícího roku byla stížena ochrnutím v mateřském domě v Paříži. Zesnula o slavnosti Nanebevstoupení Páně, 25. května 1865. ve skromnosti nedovolila, aby kdo namaloval její portrét, takže tento byl vyhotoven až na smrtelné posteli. Papež Pius XI. ji kanonizoval o jubilejním roce 1925. její tělo bylo v roce 1893 shledáno neporušeným. Následně bylo kvůli vyhnání řeholnic z Francie převezeno do Belgie (Jette). Od roku 1998 spočívá v Bruselu, zatímco její dcery se dnes nacházejí na všech kontinentech, kde vychovávají mládež, a to jak ve velkých centrech, tak v malých osadách.

Svatá Magdaléno Sofie,

*Bůh si Tě obdivuhodně vyvolil, abys učila poznávat a milovat Božské Srdce Ježíšovo,
a tys toto poslání věrně naplnila. Ved' nás cestou vlídnosti a pokory,
zapal naše srdce horlivostí, která tě stravovala,
povždy nás chraň, abychom si jednoho dne zasloužili
spatřit svá jména vepsaná do Nejsvětějšího Srdce,
a jedině v Něm měli svůj příbytek v čase i věčnosti.
Amen.*

B-D: SV. TEREZIE OD JEŽÍŠE

Občanským jménem Teresa de Cepeda y Ahumada, reformátorka Karmelu, Matka bosých karmelitek a bosých karmelitánů; „*mater spiritualium*“ (tento titul má vytesán pod svou sochou ve vatikánské bazilice), patronka katolických spisovatelů (1965) a Učitelka Církve

(1970): první žena, které se spolu se sv. Kateřinou Sienskou tohoto titulu dostalo. Narodila se 28. března 1515 v Avile (starobylé Kastílii ve Španělsku); zemřela v Alba de Tormes (Salamanca) 4. října 1582 (v den, kdy začala platit gregoriánská reforma kalendáře, která tento den stanovila jako 15. říjen).

Byla od dětství temperamentní a přátelská, "uměla dělat lidem radost a rozesmát je", a to jí zůstalo po celý život. Toužila po stejných věcech jako všechny dívky, i když milovala misionářské a rytířské příběhy a utekla s bratrem do země "nevěřících", aby se stala mučednicí. V devatenácti letech se však stala karmelitánkou a po čase začala mít různá vidění, která byla teology uznána za pravá. Založila 18 klášterů bosých karmelitek, kde byl přísnější řád. Mezitím stačila psát o svém životě a vztahu k Bohu, o zakládání klášterů, minimálně 400 dopisů, soubor rad pro mladé řeholnice. Cesta k dokonalosti a svou nejslavnější knihu Hrad v nitru, která představuje duši jako hrad rozdělený na sedm příbytků. Tyto všechny knihy jsou psány tak zajímavě a čtivě a přitom zasahují duši i srdce, že snad každý, kdo se do nich začte, se musí obrátit. Stalo se to i Edith Steinové, židovce, která se potom stala také karmelitkou.

C-N: SV. LUDVÍK MARIA GRIGNON Z MONTFORTU

Dlouhé jméno, ale krátký život: 43 let. Tento Bretonec, pocházející z dobré rodiny a znamenitý ve studiu, přijímá svátost kněžství v roce 1700. Chtěl být misionářem v Kanadě, ale poslali ho do Poitiers. Svou naukovou průpravou a působivým projevem si zakrátko zjedná pověst: velmi dobře mluvil, ale ještě lépe konal – pomáhal obětem odporých nemocí. Idea misíí ho však neopustila; opouští proto představené a chce slyšet papeže. To ale znamená pěší putování z Poitiers do Říma a zpět. Zastavuje se v Loretu. Klement XI. mu však klade na srdce, že je naléhavě třeba kázat Francouzům, neboť u nich zuří příkrý naukový boj, který proti Římu rozpoutali jansenisté. Vrací se tedy, aby znovu kázal po městech a vesnicích. Mnohdy musí čelit učeným jansenistům, kterým oponuje stejně

učeným projevem. Snaží se však učení Církve přeložit do všedního a srozumitelného života prostých lidí, kteří navíc vidí jeho příklad v péči o nemocné. Sám má vzor v Matce Ježíšově, která je pro něj stvořením, jež dokáže učit křesťany všech dob, prostými slovy, kterými se obrátila k Ježíšovým přátelům na svatbě v Káně: „Učinite všechno, co vám řekne“. Jeho pojednání o pravé úctě k Panně Marii, které zůstalo nepublikováno celých 130 let (vydáno až v r. 1842), se stává jedním ze základních textů mariánské úcty (ve XX. století bylo každodenní četbou kardinála Stefana Wyszyńskiego, polského primasa, vězněného polským komunistickým režimem). Ludvík založil mužskou větev misionářů: Společnost Mariinu. Tito řeholníci, zvaní obvykle Montfortiáni, působí v Evropě i Africe. Ludvík však krátce po založení Společnosti umírá. V roce 1947 jej papež Pius XII. prohlásil svatým.

C-D: SV. KAMIL Z LELLIS

Když jej matka Cahilla de Compellis přivedla na svět, bylo jí už skoro 60 let, a zemřela, když mu bylo čtrnáct. Otec byl španělským žoldněřem. Když viděl, že se chlapec neučí, vzal ho mezi své vojáky: učil se zacházet se zbraněmi, žil hrami, zábavou a nepřál si víc. Jenže v roce 1570 otec umírá a bolák na noze jej posílá do nemocnice sv. Jakuba v Římě. Tady o něj bylo dobře postaráno, dokonce ho přijali jako zřízence, ale posléze ho museli vyhnat: nepracoval, hrál si a rušil. Vrátil se proto k vojsku: bojoval za Benátky, pak za Španělsko, utrácí žold v kartách a nakonec končí jako vagabund v Puglii. Tam ho najali kapucíni z Manfredonie. Ti mu pomohli, aby se vzpamatoval. V roce 1575 žádá o vstup do řádu. Nemocná noha jej znovu přivádí do římské nemocnice, kde tentokrát strávil čtyři roky. Poznává, že je schopen starat se o nemocné, opouští proto klášter a vydá se na cestu hledání těch, kdo by se stejně jako on „zasvětili službě nemocným jen pro lásku Boží“. V roce 1582 jich už má pět a vstupuje s nimi do nemocnice Ducha svatého. Vrací se ke studiu a v roce 1584 je vysvěcen na kněze. V roce 1586 jsou jeho společníci uznáni jako „Společnost posluhujících nemocným“ (v roce 1591 je povýšena na řád). Nosí černý oděv z dobře viditelným červeným křížem, který se od nynějška ohlašuje při válkách a neštěstích přítomnost pomoci a oživuje naději. Po svém zakladateli dostali název „Kamiliáni“. Pracují v nemocnicích, asistují umírajícím i v domovech, a berou vážně slova svého zakladatele: nemocný a chudý je „samotným Kristem“. Lidé s červeným křížem na prsou proto odmítají úřady v nemocnicích a soustřeďují se na lidi, jako kněží i lékaři současně, s vírou i vědou. Kamil předešel vývoj nemocniční péče. Říká: „Musíme být pro nemocné spíše matkami než bratry, dát jim vše potřebné, i s úsměvem.“

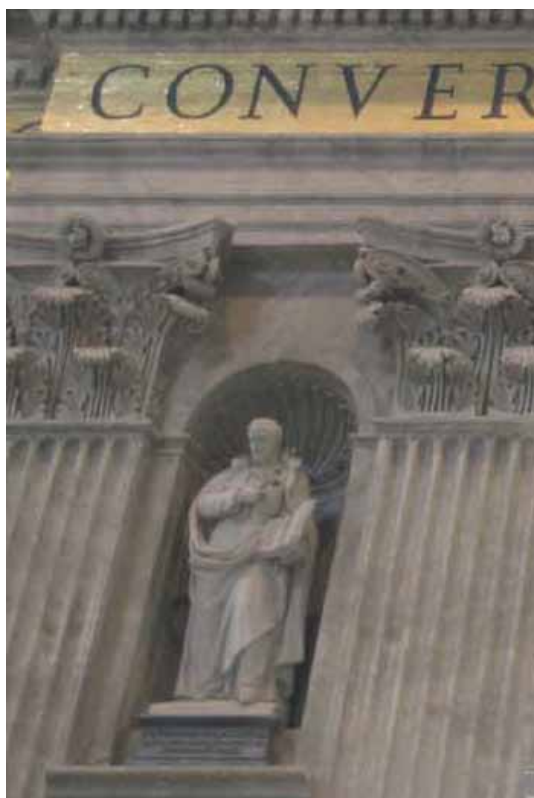
D-N: SV. JAN EUDES

☉ Nar.: 1601 Ri
ve Francii
Zem.: 19.8.1680
Kan.: 31.5.1925
Svátek: 19.8.
Zakladatel Eudistů
Nápis na podstavci
SANCTUS
JOAN(nes) EUDES

◆
Nar.: 24.4.1581 ☉
Pouy
ve Francii
Zem.: 27.9.1660
Kan.: 16.6.1737
papežem
Klementem XII.
Svátek: 27.9.
Zakladatel
Kongregace
sester Lásky
a Kongregace misíí

(Lazaristé či Vincenziáni)

Nápis: POSLAL MĚ HLÁSAT CHUDÝM RADOSTNOU ZVĚST (Lk 4,18)

D-D: SV. VINCENC Z PAULY**E-N: SV. ANTONÍN MARIA ZACHARIÁŠ**

☉ Nar.: 1503
Cremona, v Itálii
Zem.: 5.7.1539
Kan.: 15.5.1897
papežem Lvem XIII.
Svátek: 5.7.
Zakladatel Kleriků
sv. Pavla (Barnabitě)
Nápis levá str. knihy:
ŘÁDOVÁ PRAVIDLA;
pravá: **POKOJ**
A MILOSRDENSTVÍ
NAD TĚM,
KDO PRAVIDEL
TĚCHTO ZACHOVÁJÍ

◆
Nar.: 24.12.1491 ☉
Zem.: 31.7.1556
Kan.: 12.3.1622
papežem Pavlem V.
Svátek: 31.7.
Zakladatel

Tovaryšstva Ježíšova - SJ (Jezuitů)

Nápis: K VĚTŠÍ CTI A CHVÁLE BOŽÍ – ŘÁDOVÁ PRAVIDLA TOVARYŠTVA JEŽÍŠOVA

E-D: SV. IGNÁC Z LOYOLY

F-N: SV. JAN KŘITEL DE LA SALLE

☉ Nar.: 30.4.1651
Remeš
Zem.: 7.4.1719
Kan.: 24.5.1900
papežem Lvem XIII.
Svátek: 7.4.
Zakladatel Bratří
křesťanských škol

Nar.: 22.7.1515 ☉
Firence
Zem.: 27.5.1595
Kan.: 12.3.1622
Svátek: 26.5.
Zakladatel Oratoře
sv. Filipa Neriho
(Oratoriánů) – C.O.
Nápis kniha: **Z NEBE
SESLAL OHEŇ
DO MÝCH KOSTÍ**

F-D: SV. FILIP NERI

G-N: SV. PETR FOURIER

☉ Nar.: 30.11.1565
Mirecourt, Lorena
Zem.: 9.12.1640
Kan.: 1897
papežem Lvem XIII.
Svátek: 9.12.
Zakladatel
Kanovníček
sv. Augustina a
Řádových kanovníků
Nejsvětějšího
Spasitele

Nar.: 1416 ☉
Paola, Itálie
Zem.: 2.4.1507
Plessis, Francie
Kan.: 1.5.1519
papežem Lvem X.
Svátek: 2.4.

G-D: SV. FRANTIŠEK Z PAULY

Zakladatel Paulánské poustevnické kongregace sv. Františka z Assisi,
patron námořníků: oficiálně byl za něj prohlášen papežem Piém XII. 27. března 1943.

H-N: SV. JAN BOSCO

vpravo nad
bronzovou
sochou
sv. Petra

☪ Nar.: 16.8.1815 ☪
Castelnuovo d'Asti,
Itálie
Zem.: 31.1.1888
Turín, Itálie
Kan.: 1.4.1934
papežem Piem XII.
Svátek: 31.1.
Založil tři "větve"
salesiánské rodiny:
Společnost sv.
Františka Saleského
(1859) - salesiáni,
(SDB),
Institut Dcer Panny
Marie Pomocnice
(1872) - salesiánky,
a Salesiány
spolupracovníky
(1876).
Na závěr roku,
ve kterém se slavilo

DA MIHI ANIMAS COETERA TOLLE
Duše mi dej, ostatní si ponechej

100. výročí jeho úmrtí, jej papež Jan Pavel II. prohlásil za otce a učitele mládeže (24. ledna 1989).

I-N: SV. MARIE EUFRASIE PELLETIEROVÁ

☪ Nar.: 31.7.1796
Noirmoutier,
Francie
Zem.: 24.4.1868
Kan.: 2.5.1940
papežem Piem XII.
Svátek: 24.4.
Zakladatelka
Řeholních sester
Dobrého Pastýře

Nar.: 8.3.1495 ☪
Montemoro,
Portugalsko,
Zem.: 8.3.1550
Granada
Kan.: 16.10.1690
papežem
Alexandrem VIII.
Svátek: 8.3.

PER CORPUS AD ANIMAM
Skrze tělo k duši

Zakladatel Špitálního bratrstva – Milosrdných bratří OH (Fatebenefratelli).
Je patronem Granady, nemocných a nemocnic, ošetřovatelů, knihkupců a knihtiskařů.

J-N: SV. LOUISE DE MARILLAC

☉ Nar.: 12.8.1591
Paříž, Francie
Zem.: 15.3.1660
Kan.: 11.3.1934
papežem Piem XI.
Svátek: 15.3.
Zakladatelka Dcer
lásky sv. Vincence
z Pauly

Nar.: cca 1180 ☉
Carcassone,
Francie
Zem.: 13.5.1249
Barcelona
Kan.: 1628
papežem
Urbanem VIII.
Svátek: 6.5.
Zakladatel
Mercediářů

J-D: SV. PETR NOLASCO

K-D: SV. NORBERT

Levá příčná
loď,
západní zeď
vlevo dole

☉ Nar.: 1080 ☉
Xanten, Německo
Zem.: 6.6.1134
Magdeburg
Kan.: 1582
papežem
Řehořem XIII.
Svátek: 6.6.
Zakladatel
Premonstrátů
OPraem.
Roku 1627
byly jeho ostatky
převezeny do
premonstrátského
kláštera na Strahově
v Praze.
„Byl jsem u dvora,
žil jsem v klášteře,
působil jsem
ve vysokých

čestných úřadech církve, a všude jsem se naučil, že není nic lepšího, než odevzdat se zcela Bohu."

L-N: SV. ANGELA MERICI

☉ Nar.: 21.3.1474
Desenzano
sul Garda, Itálie
Zem.: 27.1.1540
Kan.: 24.5.1807
papežem Piem VII.
Svátek: 27.1.
Zakladatelka
Kongregace
sv. Voršily,
první sekulární
kongregace v Církvi

◆
Nar.: 1270 ☉
Firence, Itálie
Zem.: 19.6.1341
Barcelona
Kan.: 1737
papežem
Klementem XII.
Svátek: 19.6.
Zakladatelka

Služebnic Panny Marie.

L-D: SV. JULIÁNA FALCONIERI**M-N: SV. FRANTIŠKA ŘÍMSKÁ**

☉ Nar.: 1384 Řím
Zem.: 9.3.1440 Řím
Kan.: 9.5.1608
papežem Piem V.
Svátek: 9.3.
Zakladatelka
Olivetských oblátek
Panny Marie,
zvaných Oblátky
ze Zrcadlové věže

◆
Nar.: cca 480 ☉
Nursie, Itálie
Zem.: 21.3.547
Montecassino, Itálie
Kan.: 1220

PATRON EVROPY
(papež Pavel VI.,
24.10.1964)
Svátek: 11.7.

Otec západ. mnišství:
Benediktinský řád
OSB;
Kniha:
„POSLOUCHEJ, SYNU
PŘÍKAZŮ UČITELE“

M-D: SV. BENEDIKT Z NURSIE

Socha
na pilíři
sv. Veroniky

**N-N: SV. ALFONS MARIA Z LIGUORI,
UČITEL CÍRKVE**

☪ Nar.: 27.9.1696
Marianella, Neapol
Zem.: 1.8.1787
Nocera de Pagani
Kan.: 1831
Řehořem XVI.
Svátek: 1.8.
Zakladatel
Kongregace
Nejsvětějšího
Vykupitele - CSsR
Redemptoristé

◆
Nar.: 1181 Assisi ☺
Zem.: 3.10.1224
Kan.: 16.7.1228
Řehořem IX.
Svátek: 4.10.
Zakladatel
Řádu menších
bratří, Františkáni

**N-D: SV. FRANTIŠEK Z ASSISI
PATRON ITÁLIE**

O-N: SV. FRANTIŠEK CARACCIOLO

☪ Nar.: 13.10.1563
V. S. Maria, Itálie
Zem.: 4.6.1608
Agnone
Kan.: 24.5.1807
papežem Piem VII.
Svátek: 4.6.
Zakladatel
kongregace
Řádu menších
kleriků

◆
Nar.: 1170 ☺
Calaroga, Španěl.
Zem.: 6.8.1221
Kan.: 3.7.1234
Řehořem IX.
Svátek: 8.8.
Zakladatel
Řádu kazatelů,
Dominikáni
OP

O-D: SV. DOMINIK

Socha v presbytáři, napravo od katedry sv. Petra

CONTEMPLATA ALIIS TRADERE
Mluvit s Bohem nebo o Bohu

P-N: SV. FRANTIŠEK SALESKÝ
UČITEL CÍRKVE

☉ Nar.: 21.8.1567
Savoy
Zem.: 28.12.1622
Lyon
Kan.: 1665
Alexandrem VII.
Svátek: 24.1.
Zakladatel
Řádu Navštívení
Panny Marie
◆
Starozákonní prorok
☉
Zakladatel
Karmelitánů - OCA
*Zelo zelatus sum
pro Domino
Deo exercituum,*
Jsem stravován
horlivostí pro
Hospodina zástupů
(1Kráľ 19,10)

P-D: SV. ELIÁŠ

Socha na pilíři sv. Heleny

Q-N: SV. PAVEL OD KŘÍŽE

☉ Nar.: 3.1.1694
Ovada, Itálie
Zem.: 18.10.1775
Řím
Kan.: 1867
Piem IX.
Svátek: 19.10.
Zakladatel
kongregace
Pasionistů - CP

Nar.: 1035 ☉
Kolín nad Rýnem,
Zem.: 6.10.1101
Kan.: 1514
Lvem X.
Svátek: 6.10.
Zakladatel
Kartuziánů
OC

Q-D: SV. BRUNO

STAT CRUX DUM VOLVITUR ORBIS
Kříž stojí zatímco svět se kymácí

R-N: SV. BONFILIUS

☉ Nar.: 1040
Osimo, Itálie
Zem.: 27.9.1115
Cingoli, Itálie
Svátek: 27.9.
Zakladatel Řádu
služebníků Panny
Marie – Servité
(OSM)

◆
Nar.: 31.7.1558 ☉
Peraltra de la Sal
Zem.: 25.8.1648
Kan.: 16.7.1767
Klementem XIII.
Svátek: 25.8.
Zakladatel
Řádu chudobných
řeholních kleriků
Matky Boží
zbožných škol –
Piaristé - SchP

R-D: SV. JOSEF KALASÁNSKÝ

S-N: SV. JOAN ANTIDA THOURET

☉ Nar.: 17.11.1765
Sancey-le-Long, Fr.
Zem.: 24.8.1826,
Neapol, Itálie
Kan.: 1934
Piem XI.
Svátek: 24.8.
Zakladatelka
Kongregace sester
Lásky

◆
Nar.: 1486 ☉
Benátky
Zem.: 8.2.1537
Sommasca, Itálie
Kan.: 1767
Benediktem XIV.
Svátek: 8.2.
Zakladatel
Společnosti
chudých služebníků
(Sommaschini)

od r. 1928 vzýván jako patron sirotků a opuštěné mládeže.

S-D: SV. JERONÝM EMILIANI

T-N: SV. FRANTIŠKA CABRINI

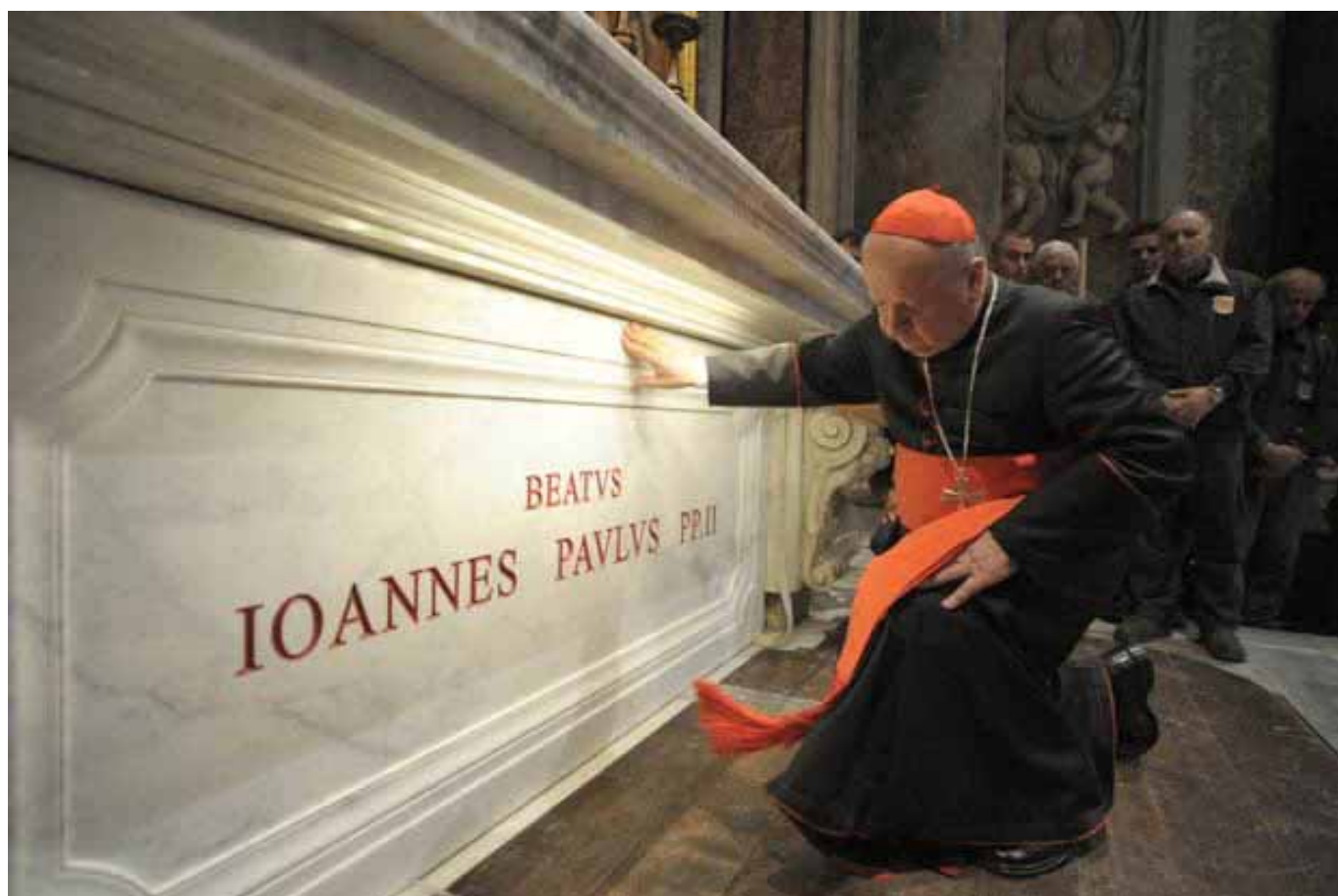
☉ Nar.: 15.7.1850
Sant'Angelo
Lodigiano, Itálie
Zem.: 22.12.1917
Chicago, USA
Kan.: 7.7.1946
papežem Piem XII.
Svátek: 22.12.
Zakladatelka
Misionárek
Božského Srdce
Ježíšova,
Nápis: VŠECHNO
MOHU V TOM,
KTERÝ MI DÁVÁ SÍLU

◆
Nar.: 1480 ☉
Vicenza, Itálie
Zem.: 7.8.1547
Kan.: 1671
Klementem X.
Svátek: 7.8.

T-D: SV. KAJETÁN Z THIENE

Zakladatel Theatinů, Nápis: HLEDEJTE NEJPRVE BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ A VŠE OSTATNÍ VÁM BUDE PŘIDÁNO.

SARKOFÁG BLAHOŠLAVENÉHO PAPEŽE JANA PAVLA II. – OLTÁŘ SV. ŠEBESTIÁNA.

MODLITBA ZA OBDRŽENÍ MILOSTI NA PŘÍMLUVU BLAHOŠLAVENÉHO PAPEŽE JANA PAVLA II.

**Ó Nejsvětější Trojice,
děkujeme ti, žes církvi darovala papeže Jana Pavla II. a dala v něm zazářit
něžnosti svého otcovství, slávě Kristova kříže a jasu Ducha lásky.
Svou bezmeznou důvěrou v tvé nekonečné milosrdenství
a v mateřskou přímluvu Panny Marie
nám zosobnil obraz Ježíše, Dobrého Pastýře
a ukázal nám tak svatost jako vysoké měřítko řádného křesťanského života,
jako cestu k dosažení věčného společenství s tebou.
Na jeho přímluvu nám podle své vůle
uděl milost(vložit svou prosbu za uzdravení duše či těla),
o kterou vroucně prosíme v naději,
že bude brzy přiřazen k počtu tvých svatých. Amen.**

S církevním schválením
Kardinál CAMILLO RUINI
Generální vikář Jeho Svatosti pro Římskou diecézi

At' čas, co tak rychle plyne již,
vždy přivádí nás v lásce k Bohu blíž.

J. E. Giovanni kardinál Coppa, čestný občan Drysic

BENÍČEK Josef, Dr.
ADAMEC Josef
BENÍČEK František, Mgr.
BENÍČEK Tomáš
BENÍČKOVÁ Františka
BENÍČKOVÁ Marie
FRÝDKOVÁ Blanka, Ing.
GAZDÍKOVÁ Barbora
GAZDÍKOVÁ Jitka, MUDr.
HOLÁSKOVÁ Jana
HURTÍKOVÁ Milada, MUDr.
CHYŤOVÁ Dagmar, DiS.
JANSKÁ Zuzana
KALINOVÁ Jaroslava
KALINOVÁ Markéta
KOLENIČ Milan
KOLENIČOVÁ Marie
KOUTNÁ Marie, Ing.
KUBALOVÁ Šárka
KUDRMANN Jiří

KUDRMANNOVÁ Marie
MAKYČOVÁ Tereza
MANDÍKOVÁ Františka
MANDÍKOVÁ Petra
MARÁKOVÁ Františka
MARTINKOVÁ Libuše
MATELOVÁ Věra
MENŠÍKOVÁ Marie
MIČANOVÁ Zdeňka
MIKULINCOVÁ Monika
NAVLÁČIL Martin
NAVLÁČILOVÁ Jaroslava
POHLODEK František
PŘIKRYL Jan
PŘIKRYL Marek
PŘIKRYLOVÁ Barbora
PŘIKRYLOVÁ Dagmar
PUČANOVÁ Marie
PULTEROVÁ Marie

SMUTNÍKOVÁ Anna
STUDENÍK Michal
STUDENÍKOVÁ Jarmila
SUMCOVÁ Hana, Mgr.
SUMEC Jaroslav, Ing.
SYNKOVÁ Marie
ŠAROCHOVÁ Jindřiška
ŠEVČÍKOVÁ Ilona
ŠEVČÍKOVÁ Josefa
ŠEVČÍK Zdeněk
TOMÁNKOVÁ Marie
TURČEKOVÁ Anna
VELECKÁ Marie
VELECKÝ Milan
VOLDŘICHOVÁ Alena, PharmDr.
VYSTRČILOVÁ Anna
WALDSBERGEROVÁ Katrin
WALDSBERGEROVÁ Vilma
ZÁLEŠÁK Martin
ZÁLEŠÁKOVÁ Alena